

TÔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN
CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

ĐT: **38.330.820**

2/2017

Thiên Chúa không bao giờ thử thách chúng ta quá sức chịu đựng.

(NK 106)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

THÁNH THẦN CHÚA NGỰ TRÊN TÔI, sai tôi đi rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó

Lm Ernest Nguyễn Văn Hưởng

(tiếp theo và hết)

Việc rao giảng Tin mừng rất quan trọng đối với kitô hữu, vậy thì theo gương Chúa Giêsu, các kitô hữu rao giảng Tin mừng cho ai, đối tượng để chúng ta rao giảng Tin mừng là những người nào?

Tháng này chúng ta tiếp tục suy nghĩ về truyền giáo dựa trên Lời Chúa (Lc 4, 18a): "*Thánh thần Chúa ngự trên tôi, sai tôi đi rao giảng Tin mừng cho người nghèo khó*". Câu trên mời gọi chúng ta, theo gương Chúa Giêsu, rao giảng Tin mừng cho người nghèo khó. Vậy ai là người nghèo?

Đây là câu hỏi không dễ trả lời. Theo tự điển Việt-Việt (Vietgle) thì nghèo khó là:

- vật chất thiếu thốn. Thí dụ: phận nghèo thì tới chỗ mô cũng nghèo (tục ngữ)

- thiếu về mặt nào đó. Thí dụ: bài viết nghèo ý tưởng

Suy nghĩ thông thường trong đời sống, chúng ta thường hiểu nghèo theo nghĩa thứ nhất. Những người nghèo, chúng ta thường hiểu trước tiên là nghèo về của cải vật chất. Những người xin giúp đỡ, chúng ta thường hiểu họ thiếu thốn về của cải vật chất: nhà cửa rách nát hay không nhà; đau bệnh mà không có hay thiếu thuốc men hay phương tiện chữa trị; trẻ em thiếu học... Giúp đỡ cho người nghèo, chúng ta thường nhắm tới những người đó, giúp cho họ cái ăn, cái mặc. Chính vì thế mà chúng ta thường coi người có nhà cửa sang trọng, đi xe hơi, ở nhà lâu, con cái học hành đến nơi đến chốn... là những người đầy đủ, không cần gì nữa.

Có vẻ tương tự như vậy, truyền giáo thường được hiểu là đến những nơi còn rất khó khăn, vùng sâu vùng xa, đời sống phải phấn đấu nhiều về kinh tế nên việc đạo thường lơ là. Giúp đỡ việc truyền giáo chúng ta thường hiểu là giúp đỡ tiền bạc, vật chất cho những nơi ấy. Chúng ta hy vọng nhờ giúp đỡ mà đời sống đạo khá hơn việc đi lễ đọc kinh cũng khá hơn. Chúng ta thường nói: Có thực mới vực được đạo.

Tuy vậy mệnh đề trên không phải hoàn toàn đúng. Kinh nghiệm của các đoàn thể công giáo tiến hành cho thấy giúp đỡ về vật chất không đương nhiên vực được đạo. Vả lại, nếu rao giảng Tin mừng là chỉ rao giảng Tin mừng cho những người thiếu thốn vật chất thì những người thừa tiền thừa bạc, thừa của cải vật chất, chúng ta không phải rao giảng Tin mừng hay họ không cần đến Tin mừng cứu độ sao?

Vì thế nghèo theo nghĩa thứ 2 mang tính phổ quát hơn: nghèo là thiếu về mặt nào đó. Theo nghĩa này ai trong chúng ta cũng có thể nghèo.

- nếu thiếu về tiền bạc thì đó là những người nghèo tiền nghèo bạc

- nếu thiếu về tình yêu thì đó là những người nghèo tình yêu

- nếu thiếu về văn hóa thì đó là những người nghèo văn hóa
- nếu thiếu về sự hiểu biết thì đó là những người nghèo về sự hiểu biết
- nếu thiếu về chân lý thì đó là những người không biết đi tìm chân lý

Và còn nhiều cái thiếu khác.

Suy nghĩ như thế chúng ta thấy không ai trong chúng ta có thể cho mình là đầy đủ. Đời sống chúng ta có khi dư đầy của cải vật chất nhưng lại thiếu tình yêu khi chỉ biết yêu mình, thậm chí đôi khi vì lo cho lợi ích của mình mà làm hại người khác. Có những người giàu không muốn giúp cho người nghèo với lý do “khi tôi nghèo không ai giúp đỡ nên giờ tôi giàu không giúp đỡ ai”. Tuy vậy, có những người thấy mình lúc khó về của cải thì gia đình êm ấm, bây giờ đầy đủ cả nhưng gia đình chuẩn bị tan rã.

Có những người rất nghèo, đời sống thiếu thốn của cải vật chất nhưng lòng bác ái có thừa. Họ luôn sống tinh thần “lá lành đùm lá rách”, thậm chí lá rách đùm lá nát. Đó là những người lúc nào cũng sẵn sàng giúp đỡ người khác, sẵn sàng chịu cực chịu khổ đối với những người đau khổ: tham gia chương trình giúp người nghèo, người bệnh, người khuyết tật, những chương trình từ thiện...

Có những người rất giàu, nhà cửa đẹp, sang trọng nhưng cách ứng xử vẫn là cách ứng xử của người thiếu văn hóa khi họ đối xử thô lỗ với những người chung quanh, với người dưới quyền mình. Ăn uống giành giật nhau trong những bữa buffet chẳng hạn, cười nói ồn ào lớn tiếng trong những nơi công cộng...

Có những người thiếu hiểu biết về cuộc sống, thiếu hiểu biết về cứu cánh đời mình, họ sống như không có người cuối cùng, không có ngày ra đi vĩnh viễn: sống không lo chi ngày mai. Ngày nay người ta thường nói nhiều về điều này và cuộc sống của một số người đi vào trong ăn chơi trụy lạc vì “chơi đi kéo muện”, tuổi trẻ chỉ có một lần, thà chết vì Sida chẳng thà chết đói,... Khi chúng ta thấy phát triển nhiều nơi ăn chơi trong xã hội, chúng ta cần thấy rằng người ta đang sống không cho ngày mai, không vì người khác. Người ta có thể làm bất cứ điều gì thậm chí giết người để cung phụng cho nhu cầu ăn chơi của mình. Đây là những người không

quan tâm đến Chúa là cùng đích của cuộc đời, không quan tâm đến cứu cánh đời mình.

Đôi khi chúng ta gặp một người thiếu sự chân thật, họ thích nói dối để đạt mục đích: nói dối để tìm được việc làm, nói dối để được lên chức, nói dối để bán được hàng giá cao, hàng xấu nói thành hàng tốt, hàng giả, hàng nhái... Những người giả hình có lẽ cũng thuộc hạng người này. Đó là những người bên ngoài có vẻ đạo đức nhưng bên trong đầy xấu xa, độc ác. Người ta thường nói họ là hạng "khẩu Phật tâm xà" bên ngoài thì quyên tiền cho người nghèo nhưng thực ra dùng tiền ấy để xây nhà cho mình, cho cha mẹ, anh em mình. Cuộc sống giả dối ấy là đã giả dối luôn với Chúa: đi theo Chúa vì có miếng ăn như tông đồ Giuđa.

Phân tích như thế chúng ta thấy nếu rao giảng Tin mừng là rao giảng cho người nghèo thì ai cũng cần được rao giảng Tin mừng vì ai cũng là người nghèo, người thiếu thốn: có lẽ chúng ta còn thiếu tình yêu, có lẽ chúng ta còn thiếu sự thật, có lẽ chúng ta còn thiếu hiểu biết về Chúa, có lẽ chúng ta còn chưa hiểu Chúa hơn để chúng ta yêu mến Chúa nhiều hơn...

Như thế để đạt được kết quả trong việc rao giảng Tin mừng, chúng ta cần phải đổi mới cách hiểu về việc rao giảng. Việc trước tiên là chúng ta phải hiểu người khác, những người cần được rao giảng Tin mừng, những người mà chúng ta muốn đem Tin mừng cho họ. Từ hiểu biết người khác chúng ta cũng hiểu luôn tình trạng nghèo khó, thiếu thốn của họ. Sau đó chúng ta cần phải khởi đi từ điều tốt nơi người khác vì đó là những điều Thiên Chúa đã soi dẫn trong lương tâm của họ. Nếu họ sống giả hình, chúng ta khởi dậy sự thật nơi con tim của họ, khởi dậy sự cao cả của sự thật. Nếu họ không hướng về cứu cánh của đời người, chúng ta nên hướng về phẩm giá con người: con người có giá trị cao cả vì Thiên Chúa đã mang thân phận con người. Nếu họ thiếu tình yêu, chúng ta khởi dậy tình yêu của Chúa Giêsu trong tâm hồn họ...

Tóm lại tính khẩn thiết của việc rao giảng Tin mừng là giúp con người thoát cuộc sống tối tăm đi vào trong ánh sáng của Chúa và mỗi kitô hữu chúng ta là ánh sao dẫn đường đưa người khác đến với Chúa.

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN, NĂM A

HƯỚNG CHIẾU CỦA ÁNH SÁNG

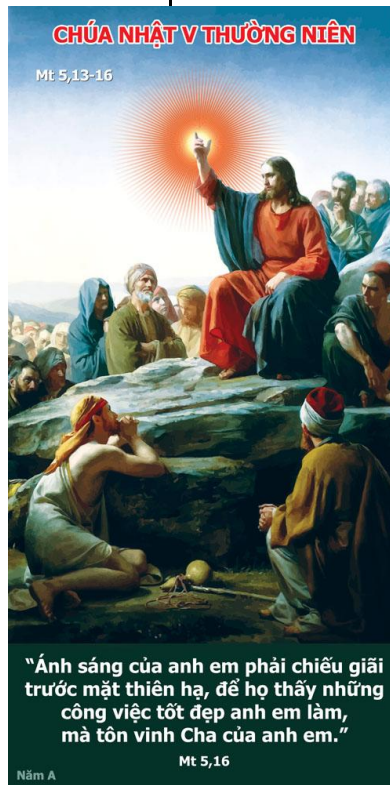
Ánh sáng chiếu ra ngoài nó hay chiếu vào trong nó? Đương nhiên là chiếu ra. Cây đèn có sức chiếu sáng, nhưng không phải chiếu cho nó mà cho chung quanh nó. Chính Đức Giêsu đã nói: *"Người ta không thắp đèn rồi để dưới đáy thùng, nhưng đặt trên giá hầu soi sáng cho mọi người trong nhà. Sự sáng của chúng con cũng phải chiếu giải ra trước mặt thiên hạ, để họ xem thấy những việc lành của các con mà ngợi khen Cha các con trên trời"*.

Hình ảnh cây đèn rất đơn sơ, nhưng lý giải được rất sâu sắc những bế tắc của đức tin nơi nhiều người môn đệ Chúa: Tại sao đức tin của họ không lớn mạnh lên mà còn nhỏ yếu đi? Tại sao đức tin ấy như không đủ sức nâng đỡ cuộc sống của họ trong những lúc gian nan, chứ

đừng nói chi đến nâng đỡ người khác? Câu trả lời của cây đèn rất đơn giản mà rõ ràng: tại vì họ là đèn, thế mà chỉ biết quanh quẩn lo chiếu vào trong mình chứ không chiếu ra ngoài.

Nhiều người môn đệ Chúa cứ mãi lo tuân giữ luật Chúa, mãi lo tham dự đầy đủ các ngày lễ, mãi lo những sinh hoạt nội bộ của Giáo Hội... Họ tưởng mình như thế là sống đức tin rồi đấy. Nhưng họ cứ băn khoăn: Tại sao Giáo Hội không phát triển? Tại sao nội bộ Giáo Hội cứ lục đục hoài?

Khi so sánh đức tin của người môn đệ với cây đèn và hạt muối, Đức Giêsu đã đưa ra một định hướng rất rõ: đức tin là để tỏa ra, đức tin là phải hướng đến người khác. Nếu không tỏa ra, đức tin sẽ là hạt muối lạt, cây đèn sẽ tắt... Chỉ còn ném bỏ.

Như thế, cách nuôi lớn đức tin là tập quên mình để sống cho người khác, sống vì người khác. Khi các tín hữu, nghĩa là người có đức tin, biết hướng đến người khác thì Giáo Hội sẽ phát triển, những khó khăn nội bộ của Giáo Hội cũng dần dần biến tan.

SỨC SÁNG CỦA TÌNH THƯƠNG

Trong bài Tin Mừng, Chúa Giêsu bảo chúng ta hãy làm ngọn đèn chiếu sáng trước mặt thiên hạ. Còn trong bài đọc I, ngôn sứ Isaia dạy chúng ta cách nào để cho đời mình thành đèn chiếu sáng: cách tiêu cực là không khinh bỉ người khác, loại bỏ những tranh chấp, hăm dọa, nói xấu...; cách tích cực là chia cơm cho kẻ đói, chia áo cho người nghèo, làm cho người đau khổ được hạnh phúc... Và Isaia bảo đảm: *"Như thế, sự sáng của người sẽ tỏa rạng như hừng đông, các vết thương của người sẽ lành mạnh nhanh chóng... ánh sáng của người sẽ bừng lên trong đêm tối, và bóng tối sẽ trở thành như giữa ban ngày"*.

Chúng ta đã biết mình có bổn phận làm gương sáng. Isaia dạy cho chúng ta biết thêm: không gương sáng nào sáng bằng tình thương; không việc làm nào chiếu sáng bằng việc yêu thương.

SỨ MẠNG ƯỚP MẶN CUỘC ĐỜI

Thời nay, những sứ điệp nói có một tầm quan trọng rất lớn (Radio, Tivi, sách báo v.v.) Trong Thánh Lễ, bài giảng rất quan trọng. Những nhà thờ có Cha giảng chán thì giáo dân thừa thớt, ngủ gục, lo ra... Những nhà thờ có Cha giảng hùng hồn, mạch lạc, truyền cảm thì giáo dân đông đúc, sinh động...

Tuy nhiên phẩm chất của lời nói và của người nói càng quan trọng hơn. Đó là kinh nghiệm tâm đắc của Phaolô, vị tông đồ thành công nhất của Giáo Hội: *"Lời tôi nói và việc tôi rao giảng không dựa vào những lời quyền rũ của sự khôn ngoan loài người", "Tôi không cho là tôi biết điều gì khác giữa anh em ngoài Chúa Giêsu Kitô chịu đóng đinh", "Tôi đến với anh em trong sự yếu hèn, sợ hãi và run rẩy"...* Xem thế, Thánh Phaolô thành công không phải vì ngài nói hay, mà vì tư cách, phẩm chất và cả con người của Ngài thấm mặn Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô chịu đóng đinh, đến nỗi Ngài có thể nói *"Tôi sống, nhưng không phải tôi sống, mà là Đức Kitô sống trong tôi"*. Nhờ đó, khi Ngài đi đến đâu, tiếp xúc với ai thì chất mặn của muối Tin Mừng từ trong Ngài tỏa ra và thấm vào mọi người chung quanh.

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN, NĂM A

CON ĐƯỜNG SỐNG

Trong bài đọc I, Ben Sira nói đến 2 con đường: con đường được vạch ra bởi các giới răn là con đường sống, con đường nước, con đường sự lành; con đường thứ hai thực ra không phải là đường mà là muốn đi đâu thì đi, không có chỉ dẫn, không có định hướng, không có ngăn cản... đó là con đường lửa, con đường sự dữ, con đường sự chết.

Chỉ cần một thí dụ nhỏ cũng đủ để nhất trí với Ben Sira: lái xe trên xa lộ. Muốn an toàn, hay nói cách khác là muốn sống, người lái xe phải tuân thủ rất nhiều luật: đoạn nào phải chạy với tốc độ nào, chỗ nào được queo, chỗ nào phải dừng lại, muốn vượt thì phải làm sao v.v. và v.v.

Người lái xe nào nghĩ rằng tất cả những luật ấy là bó buộc, là bóp chết sự tự do của mình, rồi bất chấp tất cả. Kết quả sẽ thế nào? Người đó chết. Chẳng những thế, có thể làm cho nhiều người khác chết theo.

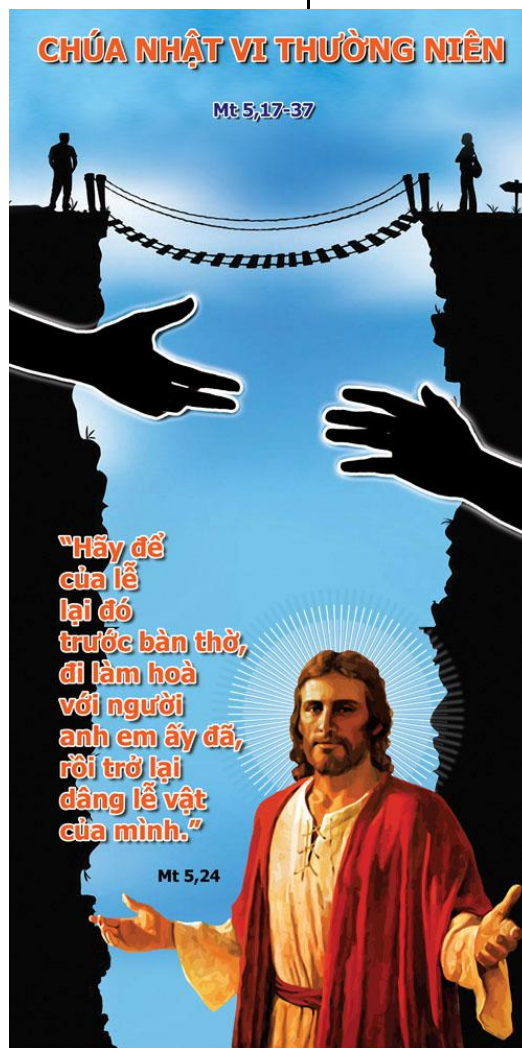
Đi trên một đoạn đường xa lộ mà đã thế. Huống chi trọn cuộc hành trình của đường đời.

LUẬT LÀ LUẬT!

Nhiều người nói "luật là luật". Những người này bám sát mặt chữ của các khoản luật và buộc người ta tuân thủ một cách nô lệ từng chữ ấy. Lúc đó, luật trở thành chủ, và con người trở thành nô lệ. Cuộc sống quá nặng nề, không chịu nổi. Luật của

pharisêu là như thế đó. Ngày sabát, nếu có người bệnh cũng không được chữa, bởi vì "luật" cấm không được làm việc gì trong ngày đó.

Nếu chú ý đọc hết bài giảng trên núi rất dài của Đức Giêsu

(từ đầu chương 5 đến hết chương 7 Tin Mừng Mátthêu), chúng ta sẽ ngạc nhiên là tuy Ngài nói đến luật cũ và luật mới, nhưng Ngài chỉ giải thích những khoản luật cũ chứ không đưa thêm khoản luật nào "mới" của Ngài cả. Đức Giêsu không thêm luật, nhưng Ngài chỉ cho thấy tinh thần của luật. Vì thế ta có thể nói: luật của Chúa Giêsu không phải là luật, mà là tinh thần. Tinh thần là sự sống của luật. Đã có quá nhiều khoản luật, chỉ thiếu tinh thần và sự sống thôi.

Sau này, trong một cuộc đối thoại với một luật sĩ, Đức Giêsu có nói tới hai khoản "luật" quan trọng nhất là mến Chúa và yêu người. Nhưng thực ra hai khoản đó cũng đã có sẵn trong bộ luật cũ Cựu Ước. Khoản luật thì vẫn cũ, cái mới là tinh thần: tinh thần "yêu" và tinh thần "mến".

Tín hữu chúng ta đang cố gắng tuân giữ rất nhiều luật: Luật Chúa và luật Giáo Hội. Nhưng hãy lưu ý kỹ điều này: nếu chỉ giữ "luật" mà không giữ đúng "tinh thần" của luật thì ta sẽ thành nô lệ, sẽ thành pharisêu.

LUẬT GIA ĐÌNH: CHA CON, ANH EM

Tinh thần bao trùm tất cả mọi khoản luật là tinh thần gia đình: đối xử với Thiên Chúa bằng tình

hiếu thảo cha con và đối xử với người khác bằng tình huynh đệ anh em.

Đọc lại Bài giảng trên núi rất dài từ chương 5 đến hết chương 7 Tin Mừng Mt, ta thấy mỗi lần nói đến Thiên Chúa thì Đức Giêsu đều nhắc ta nhớ Ngài là Cha, và mỗi lần nói đến người khác thì Đức Giêsu cũng nhắc ta nhớ họ là anh em của ta.

- Thí dụ như về luật đối xử với người khác (Mt 5, 21-26): "Ai giận *anh em mình*... Ai mắng *anh em mình*... Ai chửi *anh em mình*... Khi con sắp dâng lễ vật trước bàn thờ mà sự nhớ có *người anh em* đang có chuyện bất bình với con...".

- Thí dụ về những việc đạo đức (Mt 6, 1-18): "Khi bố thí thì đừng có khua chiêng đánh trống... *Cha của anh*, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả công cho anh... Khi cầu nguyện... Hãy cầu nguyện với *Cha của anh*, Đấng thấu suốt những điều kín đáo... Còn khi ăn chay... *Cha của anh* Đấng thấu suốt những gì kín đáo...".

Thánh Kinh thường gọi Luật là "ách" và "gánh". Nhưng luật của Chúa Giêsu là luật gia đình. Luật gia đình tuy cũng là "ách" và "gánh" nhưng rất nhẹ nhàng, êm ái: "Ách Ta êm ái, gánh ta nhẹ nhàng".

CHÚA NHẬT VII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

THẾ NÀO LÀ THÁNH?

Trong các bài đọc hôm nay, chúng ta nghe được hai lời kêu gọi nên thánh như Thiên Chúa: "Các người hãy nên thánh, vì Ta là Đấng Thánh" (bài đọc I); "Các con hãy nên trọn lành như Cha các con ở trên trời là Đấng trọn lành" (Bài Tin Mừng).

Thánh là thế nào?

Người ta thường hình dung vị thánh là một người khổ hạnh, xa lánh thế gian, chuyên chăm đọc kinh cầu nguyện... Vì hình dung như thế, người ta ngưỡng mộ các vị thánh nhưng không thích làm thánh.

Bài đọc I và bài Tin Mừng hôm nay hình dung vị thánh một cách rất dễ thương, dễ thích: Thánh là người cố gắng giống Chúa. Mà vì Chúa là tình yêu cho nên thánh là người sống yêu thương, chẳng những yêu thương những người thân cận với mình, mà còn yêu thương cả những kẻ thù ghét mình.

Một vị thánh như thế, ai mà không thích? Hình ảnh một vị

thánh như thế, ai mà không muốn trở thành? Và những người thánh như thế, xã hội nào mà không cần đến?

"MẮT ĐÈN MẮT, RĂNG THỂ RĂNG"

Toàn văn của khoản luật trả đũa được ghi trong sách Xuất hành (Xh 21, 24) như sau: "Mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chân đền chân, phỏng đền phỏng, bầm đền bầm, sưng đền sưng". Mục đích của khoản luật này là tuy cho phép trả đũa nhưng giới hạn sự trả đũa đúng mức bị

gây hại: kẻ thù làm mình hư một mắt, mình có thể trả đũa làm cho nó hư lại một mắt (không được hai); nó đánh mình bầm, mình có thể đánh nó bầm lại (không được hơn)...

Một điều đáng buồn là ngay trong thời đại Tân Ước này, nhiều người chẳng những chưa giữ được giới hạn tối thiểu của luật Cựu Ước mà còn tệ hơn thế nhiều. Họ sống theo luật "Hòn đất ném đi, hòn chì ném lại". Hãy nhìn tình hình xung đột bên

Trung Đông giữa Palestine và Israel: một người của bên này bị bắn tĩa chết là liền sau đó một làng của bên kia bị máy bay bên này ném bom. Trên bình diện nhỏ hơn: hai đứa trẻ đánh nhau kéo theo hai gia đình xung đột với nhau; khi hai người cãi nhau, người này chửi một câu thì người kia đáp lại ba câu; người này nói "Cha mày" thì người kia đáp lại "Tổ tiên sư mày"...

Làm thế nào để chấm dứt xung đột? Cách giải quyết "Mắt đền mắt răng đền răng" rất khó dừng lại ở giới hạn hợp lý mà thường có khuynh hướng leo thang trả đũa. Còn nếu giải quyết bằng cách "Hòn đất ném đi hòn chì ném lại" thì xung đột càng leo thang nhanh hơn.

Đến đây chúng ta mới thấy giáo huấn của Đức Giêsu rất khôn ngoan. Xung đột chỉ chấm dứt được khi một bên chịu nhường nhịn. Nhường nhịn không có nghĩa là mình yếu, mình thua, nhưng là mình đang cố gắng nên thánh như Thiên Chúa ở trên trời là Đấng thánh.

YÊU THƯƠNG KẸ THÙ KHÔNG PHẢI LÀ THIỆN CẢM, MÀ LÀ THIỆN CHÍ

Martin Luther King là một mục sư da đen, người đã đấu tranh để người da đen không còn bị người da trắng ngược đãi. Ông có một cách hiểu rất dễ chấp nhận về lời

Chúa Giêsu dạy "Hãy yêu thương kẻ thù", như sau:

"Trong Tân Ước, chúng ta thấy từ Agapè được dùng để chỉ tình yêu. Đó chính là tình yêu dồi dào không đòi một đáp trả nào hết. Các nhà thần học nói đó là tình yêu Thiên Chúa được thực hiện nơi tâm hồn con người. Khi vươn lên một đỉnh tình yêu như vậy, chúng ta sẽ yêu hết mọi người, không phải vì chúng ta có thiện cảm với họ, cũng không phải vì chúng ta đánh giá cao lối sống của họ. Chúng ta yêu thương họ vì Thiên Chúa yêu thương họ. Đó chính là ý nghĩa lời Đức Giêsu dạy "Anh em hãy yêu thương kẻ thù". Phần tôi, tôi sung sướng vì Ngài đã không nói "Anh em hãy có thiện cảm với kẻ thù của anh em" bởi vì có những người mà tôi khó có thiện cảm nổi. Thiện cảm là một xúc cảm. Tôi không thể có xúc cảm với người đã ném bom vào gia đình tôi. Tôi không thể có thiện cảm với người bóc lột tôi. Tôi không thể có thiện cảm với người đè bẹp tôi dưới sự bất công. Không, không thể có một thiện cảm nào đối với người đem ngày đe dọa giết tôi. Nhưng Đức Giêsu nhắc tôi rằng tình yêu còn lớn hơn thiện cảm, rằng tình yêu là thiện chí biết cảm thông, có tính sáng tạo, cứu độ đối với hết mọi người" (Trích bởi Fiches dominicales, Năm A, trang 201)

CHÚA NHẬT VIII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Theo kết quả thống kê, người Mỹ thường lo lắng về những điều sau đây:

- Lo về tiền bạc: 45 %
- Lo về người khác: 39 %
- Lo về sức khỏe bản thân: 32 %
- Lo về học hành thi cử: 20 %
- Lo mất công ăn việc làm: 15 %

Thực ra biết lo không phải là vô ích, vì nhờ biết lo xa nên người ta mới thoát khỏi những tình trạng bối rối (như chuyện ngụ ngôn Con Ve và Con Kiến của Lafontaine). Nhưng sự lo lắng thái quá rất có hại.

Chính vì thế, Đức Giêsu không bảo ta đừng lo gì hết. Ngài dạy chúng ta cách giảm bớt sự lo lắng: một mặt là tin tưởng và phó thác vào tình yêu của Thiên Chúa là Cha, mặt khác là hãy tập trung lo điều chủ yếu quan trọng nhất mà thôi, tức là lo làm theo ý Chúa (ý nghĩa của kiểu nói "Tìm Nước Thiên Chúa và Sự công chính của Ngài").

Thánh Augustinô chia sẻ cho chúng ta một cách sống hồn nhiên và vô tư như sau: "Phó thác quá khứ cho lòng Thương xót của Chúa, hiện tại cho Tình yêu của Ngài, và tương lai cho sự Quan phòng của Ngài".

LÀM TÔI TIỀN CỦA

"Làm tôi tiền của", một câu nói quá nặng! Chắc không ai chịu nhận rằng mình đang làm tôi mọi cho tiền của. Tuy nhiên, ta hãy bình tĩnh để làm hai bảng trắc nghiệm.

A/ Bảng trắc nghiệm thứ nhất:

- Tôi vừa khai trương quán ăn. Mấy bữa trước khách đến lựa thưa. Hôm nay Chúa nhật chắc hẳn sẽ đông từ sáng tới chiều. Tiếc quá, tôi phải đến nhà thờ dự lễ. Không có tôi thì ai đón khách? ai coi chừng tủ tiền? rủi có chuyện gì xảy đến thì ai có thể xử lý? Tôi nên bỏ lễ không?

- Con của thằng em tôi bệnh nặng phải đưa vào bệnh viện. Nó túng quá đến mượn tiền tôi. Mà tôi thì đang để dành tiền để sắm

một chiếc Wave. Tôi sẽ từ chối nó?

- Khi trả tiền mua một món hàng, cô bán hàng thối lại cho tôi dư một số. Tôi biết cô này thường bán mắc lăm, tôi nghĩ bấy lâu này cô đã lời của tôi hơn số tiền này nhiều. Vậy tôi sẽ làm như không biết gì cả, coi như hôm nay mình hên vậy chăng?

Đặt mình vào 3 tình huống trên, nếu bạn đều trả lời "Phải" hay "Có" thì bạn đã làm tôi cho tiền của rồi, vì rõ ràng bạn đã coi tiền của trọng hơn Chúa, trọng hơn anh em ruột của mình, thậm chí còn trọng hơn danh dự và lương tâm của mình nữa.

B/ Bảng trắc nghiệm thứ hai:

- Nhà tôi bị trộm, vợ tôi tiếc nên cứ than vãn thờ dài mãi. Phần tôi thì nghĩ "Có tiếc thì cũng mất rồi. Thôi từ từ sẽ làm lại".

- Đồng bào nhiều nơi đang bị lũ lụt. Nhiều tổ chức từ thiện đi quyên góp. Gia đình tôi thì không dư dả gì, nhưng cũng hy sinh góp một ít tiền, vì tôi nghĩ "Mình nhịn ăn nhịn sài một chút, để giúp cho những người đang thiếu thốn những nhu cầu tối thiểu cho cuộc sống".

- Tôi đang thất nghiệp. Có người bạn chỉ tôi đi buôn lậu, vốn rất ít mà lời rất nhiều. Tôi thà nghèo chứ không thèm đến những đồng tiền bất chính.

Nếu tôi đồng ý với cách những giải quyết trên thì chứng tỏ tôi quả thực không bị nô lệ cho đồng tiền.

ĐỪNG XÉT ĐOÁN

Một thực tế rất rõ ràng là người ta hay xét đoán nhau, chính chúng ta cũng hay xét đoán người khác: Anh đó sai, Cô đó làm vậy là xấu, mấy người ấy thật đáng trách... Thử nhớ lại những cuộc trò chuyện của chúng ta. Có bao nhiêu cuộc trò chuyện mà trong đó không có những lời xét đoán người khác?

Giả như ai đó vì tín nhiệm chúng ta nên đem một vụ việc đến nhờ chúng ta xét đoán. Muốn xét đoán cho nghiêm túc, chúng ta phải làm gì? Trước tiên là tìm hiểu vụ việc, không chỉ tìm hiểu một phía mà cả hai, có khi nhiều phía. Rồi tìm bằng chứng hay lý chứng. Rồi suy nghĩ thật kỹ. Sau cùng mới đưa ra kết luận.

Có khi nào chúng ta làm đúng và đủ những việc cần thiết đó không? Ngay cả các quan tòa làm việc rất nghiêm túc mà cũng có khi đưa ra những xét đoán sai lầm.

Bởi vậy, Thánh Giacôbê hỏi: "Bạn là ai mà dám xét đoán người khác?". Còn thánh Phaolô trong bài Thánh thư hôm nay nhắc: "Anh em đừng đoán xét; Đấng đoán xét chính là Thiên Chúa".

HOC HỎI LINH ĐẠO

Bài 14

Tìm Hiểu Tông Chiếu ***Dung Nhan Lòng Xót Thương***

Lm Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Đăng trang trọng ở trang 5 “Những lời chúc xuân tuyệt diệu”,¹ số báo đầu tiên của *Nhịp sống Tin mừng* đã đón chào Năm Mới 2017 như sau:

Kính chúc một Mùa Xuân Đinh Dậu ấm no hạnh phúc trong tình thương của Chúa Ba Ngôi và tình mẫu tử của Đức Trinh nữ Maria. Cầu Chúa cho mọi người được an vui trong một môi trường vũ trụ an lành (Tổng Giám mục Phao-lô Bùi Văn Đọc, Tổng Giáo phận Sài Gòn-TP. HCM).

Chúc mừng một Năm Mới bình an, thuận ý trời, hòa với lòng người, hợp với văn hóa dân tộc, trở nên ánh sáng khôn ngoan nhờ sống Lời Chúa hằng ngày (Hong y Gio-an Bao-ti-xi-ta Phạm Minh Mẫn).

Kính chúc một năm Đinh Dậu tràn trề niềm vui của cả đất trời. Cầu mong mọi người luôn truyền thông và hiệp thông với nhau trong niềm hạnh phúc vô biên của chính Ba Ngôi Thiên Chúa (Giám mục Giu-se Nguyễn Tấn Tước, Chủ tịch Ủy Ban Truyền Thông Xã Hội-HĐGMVN).

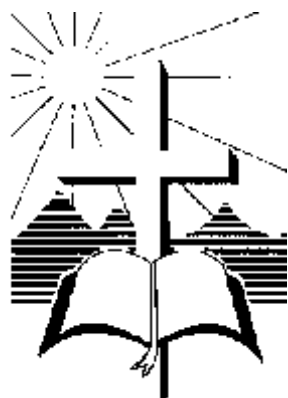
... năm về gia đình, năm của tình thương

Trong lăng kính chủ đề mục vụ gia đình của những năm phía trước – cách riêng, năm “2016-2017”, năm chuẩn bị cho người trẻ bước vào đời sống hôn nhân – nhiều từ ngữ trong những lời cầu chúc rất ý nghĩa nói trên có thể đã thực sự cư mang cách đậm đà hương vị của gia đình:² ấm no, hạnh phúc, tình thương của Chúa

¹ Tòa Tổng Giám Mục Sài Gòn-TP. HCM, *Nhịp sống Tin mừng* (Hà Nội: Nxb. Tôn Giáo, 2017), 5.

² Thư Chung Hội Đồng Giám Mục Việt Nam gửi cộng đồng dân Chúa đề nghị những điểm nhấn cho từng năm: (1) Năm 2016-2017: Chuẩn bị cho người trẻ bước vào đời

Ba Ngôi và tình mẫu tử của Đức Trinh nữ Maria, an vui, môi trường vũ trụ an lành; bình an, thuận ý trời, hòa với lòng người, hợp với văn hóa dân tộc, ánh sáng khôn ngoan, sống Lời Chúa; tràn trề niềm vui, truyền thông, hiệp thông, hạnh phúc vô biên.

Trong cái nhìn mục vụ, với những từ ngữ rất có ý nghĩa như thế, tình thương – cả tự nhiên lẫn siêu nhiên – vẫn luôn là chất liệu nổi kết đặc biệt nhất và không thể thiếu để cuộc sống hôn nhân hạnh phúc, gia đình hạnh phúc. Chính trong nhiều văn kiện của mình – *Tông huấn Niềm Vui Tình Yêu, Tông chiếu Dung Nhan Lòng Xót Thương* chẳng hạn – Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô đã nhấn mạnh đến tình yêu, tình yêu xót thương... để tiếp nối tinh thần của Thượng Hội đồng Giám Mục về Ơn Gọi và Sứ Mạng của Gia Đình trong thế giới ngày nay³ và cũng là khẳng định “một tiêu chuẩn cho sự khả tín của đức tin”.⁴ Theo đó, để chuẩn bị cho người trẻ bước vào đời sống hôn nhân, năm 2016-2017, năm về gia đình, năm của tình thương có thể tìm được niềm vui đích thực, tình yêu đích thực, hạnh phúc đích thực... theo tình yêu – cả tự nhiên lẫn siêu nhiên – khi chiêm ngắm, ngợi khen, cầu nguyện, xin ơn và noi gương thánh gia thất: Chúa Giê-su, Mẹ Ma-ri-a và Thánh Giu-se.

Hơn nữa, hạnh phúc đích thực của một gia đình Công giáo luôn luôn phản ánh ít nhiều về – bởi đã được nhận lãnh, được kín múc từ – tương quan tình yêu vô biên của Gia đình Ba Ngôi: Chúa Cha Đấng giàu lòng thương xót, Chúa Con là biểu hiện tuyệt vời và đầy đủ nhất của tình yêu xót thương... trong sự chan hòa sống động và thông hiệp của Chúa Thánh Thần. Bởi lẽ, Thiên Chúa đã biến lòng thương xót thành một lý tưởng của cuộc sống và là một tiêu chuẩn

sống hôn nhân; (2) Năm 2017-2018: Đồng hành với các gia đình trẻ; (3) Năm 2018-2019: Đồng hành với những gia đình gặp khó khăn.

³ Liên Hội Đồng Giám Mục Á Châu (FABC) cũng đã tiến hành vào cuối năm qua (2016) tại Colombo, Sri Lanka, một đại hội khoáng đại với chủ đề về niềm vui của Tin mừng và gia đình trong ánh sáng của “Thượng Hội đồng Giám Mục về Ơn Gọi và Sứ Mạng của Gia Đình trong thế giới ngày nay” (2015).

⁴ APV 9,20.

cho sự khả tín của đức tin chúng ta: “Phúc cho ai xót thương người, vì họ sẽ được thương xót”.⁵ “Lòng thương xót của Thiên Chúa là mối quan tâm từ ái của Ngài đối với mỗi người chúng ta”;⁶ “Lòng thương xót là nền tảng chính của đời sống Giáo hội”.⁷

Năm lần sử dụng từ *mercy*

1. APV 9,20

- *Above all, let us listen to the words of Jesus who made **mercy** an ideal of life and a criterion for the credibility of our faith: “Blessed are the merciful, for they shall obtain **mercy**” (Mt 5:7): the beatitude to which we should particularly aspire in this Holy Year. (APV 9,20).*
- *Écoutons surtout la parole de Jésus qui a établi la **miséricorde** comme idéal de vie, et comme critère de crédibilité de notre foi: “Heureux les miséricordieux, car ils obtiendront **miséricorde**” (Mt 5,7). (APV 9,20a) C’est la béatitude qui doit susciter notre engagement tout particulier en cette Année Sainte. (APV 9,20b)*
- Trên tất cả, chúng ta hãy lắng nghe những lời của Đức Giêsu, Đấng đã biến **lòng thương xót** thành một lý tưởng của cuộc sống và là một tiêu chuẩn cho sự khả tín của đức tin chúng ta: “Phúc cho ai xót thương người, vì họ sẽ được **thương xót**” (Mt 5,7): mỗi phúc chúng ta nên đặc biệt ao ước trong Năm Thánh này. (APV 9,20)

2. APV 9,21

- *As we can see in Sacred Scripture, **mercy** is a key word that indicates God’s action towards us. (APV 9,21)*
- *Comme on peut le remarquer, la **miséricorde** est, dans l’Écriture, le mot-clé pour indiquer l’agir de Dieu envers nous. (APV 9,21)*
- Như chúng ta có thể thấy trong Thánh kinh, **lòng thương xót** là một từ khóa chỉ ra hành động của Thiên Chúa đối với chúng ta. (APV 9,21)

⁵ Mt 5,7.

⁶ APV 9,25.

⁷ APV 10,1.

3. APV 9,25

- *The **mercy** of God is his loving concern for each one of us.* (APV 9,25)
- *La **miséricorde** de Dieu est sa responsabilité envers nous.* (APV 9,25)
- **Lòng thương xót** của Thiên Chúa là mối quan tâm từ ái của Ngài đối với mỗi người chúng ta. (APV 9,25)

4. APV 10,1

- ***Mercy** is the very foundation of the Church's life.* (APV 10,1)
- *La **miséricorde** est le pilier qui soutient la vie de l'Eglise.* (APV 10,1)
- **Lòng thương xót** là nền tảng chính của đời sống Giáo hội. (APV 10,1)

Trong thực tế mục vụ

Trong cái nhìn mục vụ đương đại, những lời cầu chúc tuyệt diệu nhất là những lời cầu chúc tốt lành, với khả năng rất lớn sẽ được hiện thực hóa trong tình thương. Tình thương ấy, quen được gọi trong cuộc sống hiện nay, là tình yêu xót thương. Theo đó, bài "Bảy yêu xót thương" trong Kinh 14 Mỗi Thương Người không chỉ cố gắng hiện thực hóa mà còn cụ thể hóa những ước mơ bằng việc làm.⁸

PK1: Bảy yêu xót thương nhau xin hãy trọn ân tình

Một thương quyết trung trinh lấy lời lành khuyên người

Hai thương mến yêu đời mở dạy kẻ mê muội

Ba thương biết đôn cô yên ủi kẻ âu lo

Bốn thương chớ so đo... răn bảo kẻ có tội

Năm thương rõ bao lỗi tha cho kẻ dễ ta

Sáu thương dẫu xót xa nhìn kẻ mất lòng mình

Bảy thương bao thân tình cho kẻ tử người sinh.

ĐK: Vì ai quyết hy sinh theo những mối thương người

Hồn thiêng sống vui tươi hướng cõi trời quang minh

⁸ Ta, *Cần có nhau: Spiritual Entertainment*, tập I (TP. HCM: Nxb. Tôn Giáo, 2016), 26-7.

Thương xác thân điều linh xót thân xác suy tàn
Bởi Người muốn lòng nhân chứ đâu cần hy lễ
Bởi mọi sự như thế mới thật là yêu thương
Để lòng thôi bận vướng mà đậm chất xót thương.
PK2: Bảy yêu xót thương nhau xin hãy trọn ân tình
Một thương hãy quên mình mà cho kẻ đói ăn
Hai thương chớ bần khoản hãy cho kẻ khát uống
Ba thương đừng nói suông cho kẻ rách áo mặc
Bốn thương mau tức khắc viếng kẻ liệt tù rạc
Năm thương không thoái thác mà cho khách đỗ nhà
Sáu thương yêu như ta mà chuộc kẻ làm tôi
Bảy thương ơn xá tội chôn xác kẻ qua đời.⁹

Để kết

Mục vụ gia đình đối với năm “chuẩn bị cho người trẻ bước vào đời sống hôn nhân” rất cần những lời cầu chúc tốt đẹp, nhưng chắc chắn còn cần nhiều hơn những hành động cụ thể: kiến tạo không gian bình an, mưu cầu sự ấm no, vun quén cho hạnh phúc, tình an vui, sự sống an lành, tràn trề niềm hy vọng... trong tình yêu xót thương, trong bảy yêu xót thương của Kinh 14 Mỗi Thương Người.

Vậy: (1) “Trên tất cả, chúng ta hãy lắng nghe những lời của Chúa Giê-su, Đấng đã biến lòng thương xót thành một lý tưởng của cuộc sống và là một tiêu chuẩn cho sự khả tín của đức tin chúng ta: “Phúc cho ai xót thương người, vì họ sẽ được thương xót” (Mt 5,7): mỗi phúc chúng ta nên đặc biệt ao ước trong Năm Thánh này” (APV 9,20); (2) “Như chúng ta có thể thấy trong Thánh kinh, lòng thương xót là một từ khóa chỉ ra hành động của Thiên Chúa đối với chúng ta” (APV 9,21); (3) “Lòng thương xót của Thiên Chúa là mối quan tâm từ ái của Ngài đối với mỗi người chúng ta” (APV 9,25); và (4) “Lòng thương xót là nền tảng chính của đời sống Giáo hội” (APV 10,1).

05-01-2017

GTHH

⁹ Bàn Hữu MTCD, <https://www.youtube.com/watch-DKAQ9...>

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 2/2017

Kính mời Quý Ông-Bà, Anh-Chị-Em tham dự thánh lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần:

- Ngày 03/2; Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Phát Tài**, GX Tân Thông, Giáo phận Phú Cường.

- Ngày 10/2; Chủ Tế: **LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh Xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ.LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 17/2; Chủ Tế: **LM Giacôbê Phạm Văn Phụng**, OP, GX Mân Côi, hạt Gò Vấp.

- Ngày 24/2; Chủ Tế: **LM Phanxico Xavie Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp. TP.Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

HẠT XÓM MỚI: Nhà Thờ Đức Hằng Cứu Giúp (5/82 Lê Đức Thọ, P.15, Q. Gò Vấp) lúc 15g, ngày 02/2, Thứ năm ĐT. Chủ Tế: **LM. FX Đậu Nguyễn Hoàng Linh**.

HẠT TÂN ĐỊNH: Nhà Thờ Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3) lúc 17g, ngày 02/2. Chủ Tế: **LM FX Nguyễn Ngọc Thu**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

HẠT HÓC MÔN: Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g, ngày 04/2, Thứ bảy ĐT. Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ: Nhà thờ Tân Hương** (162 Tân Hương, P.Tân Quý, Q.Tân Phú) lúc 15g00, ngày 07/2, Thứ ba ĐT. Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT GIA ĐỊNH: Nhà thờ Thánh Nguyễn Duy Khang** (195/29 Xô Viết Nghệ Tĩnh, P.17, Q.Bình Thạnh) lúc 17g45, ngày 18/2. Chủ tế: **LM Giuse Cao Văn Ninh**.

Trước Thánh Lễ có giờ Cầu nguyện Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 12/2016

**DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:
HẠT XÓM MỚI:**

1. L/h Gioan B. Trần Nguyên Vũ, Giáo xứ Hoàng Mai.

HẠT THỦ THIÊM:

1. L/h Maria Nguyễn Thị Hon, Giáo xứ Phú Hữu (2 triệu).

HẠT GÒ VẤP:

1. Têrêsa Nguyễn Thị Dương, Giáo xứ Xóm Thuốc.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CỖ Đ ĐỘNG VIỆC TÔN KÍNH LCTX:

1. Đaminh Lương Vĩnh Cử, Giáo xứ Nghĩa Hòa, hạt Chí Hòa: 4 Ngôi sao đèn Led (Trị giá 3.500.000\$).

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP CHO VIỆC THƯƠNG XÓT (BÁC ÁI):

1. Chị Nguyễn Hoàng Phượng, Giáo xứ Bến Cát, hạt Gò Vấp: 10.000.000\$.
2. Cô Nghĩa, Yamatô-Japan: 10. 000 Yên (Nhật)
3. Chị Maria Hà Thị Liệt Oanh, Yamatô-Japan: 1.000.000\$ (VNĐ)
4. CĐ.LCTX Giáo xứ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 500.000\$

Ân nhân đóng góp "Quỹ hỗ trợ bữa ăn cho các em học Giáo lý" tại Giáo điểm An Thới Đông:

1. Chị Maria Lê Thị Thịnh, T/v BCH CĐ LCTX hạt Tân Định: 1.000.000\$.
2. Giuse Phạm Nguyễn Thâm Tâm, CĐ.LCTX Giáo xứ Hợp An, hạt Xóm Mới: 100.000\$.

BÁC ÁI MÙA VỌNG 2016:

HẠT XÓM MỚI	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX HỢP AN	4.500.000
2. CĐ LCTX GX LẠNG SƠN	4.500.000
3. CĐ LCTX GX LAM SƠN	4.300.000
4. CĐ LCTX GX AN NHƠN	3.100.000
5. CĐ LCTX GX NỮ VƯƠNG HOÀ BÌNH	2.000.000
6. CĐ LCTX GX TỬ ĐÌNH	1.900.000
7. CĐ LCTX GX BẮC DỪNG	1.900.000
8. CĐ LCTX GX THÁI BÌNH	1.000.000
Tổng cộng	23.200.000
HẠT THỦ ĐỨC	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX TAM HÀ	7.770.000

2. CĐ LCTX GX THÁNH NGUYỄN DUY KHANG	3.000.000+1.000 chuối Mân Côi
3. CĐ LCTX GX THỦ ĐỨC	3.000.000
4. CĐ LCTX GX TỪ ĐỨC	2.150.000
5. CĐ LCTX GX CHÂU BÌNH	2.000.000
6. CĐ LCTX GX TAM HẢI	2.000.000
7. CĐ LCTX GX FATIMA BÌNH TRIỆU	1.500.000
8. CĐ LCTX GX XUÂN HIỆP	1.000.000
Tổng cộng	22.420.000 và 1.000 chuối Mân Côi
HẠT GIA ĐỊNH	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX THÁNH TỊNH	11.900.000
2. CĐ LCTX GX THÁNH MẪU	4.100.000
3. CĐ LCTX GX ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM	4.000.000
4. CĐ LCTX GX HIỂN LINH	3.400.000
5. CĐ LCTX GX BÌNH LỢI	1.600.000
6. CĐ LCTX GX THỊ NGHÈ	1.000.000
7. CĐ LCTX GX HÀNG SANH	1.000.000
8. CĐ LCTX GX BÌNH HOÀ	1.000.000
Tổng cộng (gồm: 9.600.000\$ cho giáo điểm ATĐ, 18.400.000\$ cứu trợ lũ lụt miền Trung)	28.000.000
HẠT HÓC MÔN	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX TÂN MỸ	2.000.000
2. CĐ LCTX GX TRUNG CHÁNH	2.000.000
3. CĐ LCTX GX BÙI MÔN	1.500.000
4. CĐ LCTX GX HÓC MÔN	1.000.000
5. CĐ LCTX GX TÂN ĐÔNG	1.000.000
6. CĐ LCTX GX CHỢ CẦU	1.000.000
7. CĐ LCTX GX BA THÔN	500.000
8. CĐ LCTX GX BÀ ĐIỂM	500.000
9. CĐ LCTX GX LẠC QUANG	500.000
10. CĐ LCTX GX CHÂU NAM	500.000

11. CĐ LCTX GX BẠCH ĐẰNG	500.000
12. CĐ LCTX GX TÂN HƯNG	300.000
Tổng cộng	11.300.000
HẠT GÒ VẤP	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX THÁNH GIUSE	3.200.000
2. CĐ LCTX GX BẾN CÁT	1.100.000
3. CĐ LCTX GX BẮC ÁI	1.100.000
4. CĐ LCTX GX MÂN CÔI	1.000.000
5. CĐ LCTX GX VĨNH HIỆP	550.000
6. CĐ LCTX GX GÒ VẤP	500.000
Tổng cộng	7.450.000
HẠT TÂN ĐỊNH	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX PHAOLÔ 3	2.000.000
2. CĐ LCTX GX VƯỜN XOÀI	2.000.000
3. CĐ LCTX GX AN PHÚ	1.000.000
4. CĐ LCTX NHÀ NGUYỄN I-NHÃ	800.000
Tổng cộng	5.800.000
HẠT PHÚ THỌ	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX BẮC HÀ	4.000.000 (đã đăng TLHT số T1.2017)
2. CĐ LCTX GX TÂN PHƯỚC	1.000.000
Tổng cộng	5.000.000
HẠT BÌNH AN	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX BÌNH AN	4.000.000
2. CĐ LCTX GX BÌNH HƯNG	500.000
3. ÔNG CỔ ƯỚC, GX BÌNH AN	100.000
Tổng cộng	4.600.000
HẠT CHÍ HOÀ	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX AN LẠC	3.300.000
HẠT PHÚ NHUẬN	VN ĐỒNG
1. CĐ LCTX GX TÂN HOÀ	3.000.000

- THÁNH LỄ KÍNH LCTX HẠT TÂN SƠN NHÌ	4.700.000
- THÁNH LỄ KÍNH LCTX GIÁO PHẬN, TẠI NHÀ THỜ TÂN ĐỊNH NGÀY 2&9/12/2016	9.300.000
- CHỊ MARIA QUAN THỊ BÍCH, t/v BCH CĐ LCTX TGP Sài Gòn	1.000.000

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa là Đấng Từ Bi – Thương Xót, bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

TỔNG KẾT CÔNG TÁC BÁC ÁI 6 THÁNG CUỐI NĂM 2016 CỦA CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

Trong sáu tháng cuối năm 2016, CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn đã trao tặng một số hiện vật và hiện kim cho:

1. Anh-chị-em Dân tộc GP Buôn Ma Thuật (Qua quý Soeur Dòng Nữ Vương Hòa Bình GP BMT): 104 bao quần áo, 1010 cuốn tập (100 trang), 800 cuốn tập (50 trang), 100 thước kẻ, bút chì, 1.000 ảnh Chúa Thương Xót (CTX 30x40), 1.200 chuỗi Mân Côi (50 và 10 hạt), 2 xe lăn tay Kiến Tường và hỗ trợ "Nỗi cơn LTX": 20.000.000\$.

2. Giáo xứ Măng Lăng, GP Quy Nhơn: 2 bình Thánh, 2 chén Thánh và 8.000.000\$.

3. CĐ.LCTX Giáo phận Kontum: 500 Sách Thông Điệp & Kinh nguyện Sùng kính LCTX (TĐ&SK), 80 cuốn Lịch 2017.

4. Giáo phận Hưng Hóa: 1.000 ảnh CTX (30x40), 200 Sách TĐ&SK) 8.000 chuỗi Mân Côi (50 và 10 hạt), 60 cuốn lịch 2017 (Đức Cha Alphong Nguyễn Hữu Long) và giúp 4 Nhà nguyện ở Lào Cai: 4 bộ đồ Lễ (4 chén Lễ, 4 bình Thánh, 4 chuông).

5. Giáo xứ Cà Tang, GP Phan Thiết: 1 Tượng Chúa Thương Xót cao 1,6m.

6. Giáo xứ Quảng Nghệ, hạt Bình Giả, GP Bà Rịa: 2 Tượng CTX cao 1,2m.

7. Giáo xứ Phước Bình, hạt Bà Rịa, GP Bà Rịa: 01 Tượng CTX cao 2,2m.

8. Giáo xứ Phúc Địa, GP Thanh Hóa: 8 Tượng CTX cao 80cm.

9. Giáo phận Vinh: 500 ảnh CTX (30x40), 500 sách TĐ&SK LCTX.

10. Giáo xứ Sông Xoài (Qua BCH CĐ.LCTX hạt Xóm Mới): 100 cuốn Lịch 2017.

11. Nhóm khuyết tật Maicat: 4.000.000\$.

12. Một Giáo dân nghèo giáo khu 6, Giáo xứ Tân Định: 1 xe lăn tay Kiến Tường.

13. Lũ lụt miền Trung (Qua Caritas Tgp TP.HCM): 18.400.000\$.

14. Giáo điểm An Thới Đông, hạt Xóm Chiếu, huyện Nhà Bè: 150 cuốn Lịch 2017, 500 ảnh CTX (30x40) và 300 bản kinh LCTX (kinh gấp tư), hỗ trợ: 40.000.000\$ (Chống dốt, chống ngập cho một số hộ nghèo), 100 hộp bánh, 100 bao thơ (mỗi bao 200.000\$) và 20.000.000\$ hỗ trợ cho thiếu nhi có hoàn cảnh gia đình khó khăn, đồng thời giúp các em học giáo lý bữa ăn nhẹ ngày Chúa Nhật (400.000 \$/tuần).

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ.LCTX Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân và Quý Đoàn viên đã nhiệt tình cộng tác trong việc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót bằng hành động cụ thể của CĐ.LCTX Tgp.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT HẠT HỌC MÔN THỰC THI BÁC ÁI TẠI CAMPUCHIA

5g00 sáng 28/12/2016, xe xuất phát tại giáo xứ Bùi Môn.

7g00, tới cửa khẩu Việt Nam – Campuchia.

10g30, Đoàn đến Nhà Thờ Hố Gai, họ đạo Kompong Chomlong, phát quà cho người nghèo, gồm 100 phần quà (mỗi phần có: 20kg gạo, 1 thùng mì gói Thái, 1 chai dầu ăn, 1kg đường, 1 chai nước tương và 1 bịch bột ngọt).

11g30, đến thăm Trung tâm trại trẻ mồ côi Mê-Kông (the Mekong orphans organization) và dùng cơm trưa tại đây.

12g30, đến thăm và tặng 100 phần quà cho các em thiếu nhi tại GX. Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, họ đạo Somrong Thom (Vạn Lịch).

13g00, tiếp tục cuộc hành trình, đến Thánh Đài Đức Mẹ Mê-Kông thuộc GX. Nữ Vương Hòa Bình. Tại đây, lúc 15g00, Cha Linh Hướng đã cử hành Thánh lễ.

16h30, Đoàn rời Thánh Đài Đức Mẹ và quay về Việt Nam.

22g30, Đoàn về đến nhà thờ Bùi Môn. Chuyến đi kết thúc và hoàn thành tốt đẹp.

Maria Kim Phương

DIỄN ĐÀN**MỒNG HAI TẾT KÍNH NHỚ TỔ TIÊN****Lm. Antôn Nguyễn Văn Đô**

Ngày Tết chúng ta sắm mặc, sửa ăn, ngày đầu năm chúng ta đi chúc tết nhau, con cháu tết ông bà cha mẹ, người dưới chúc tết người trên, với biết bao nhiêu lời chúc tốt đẹp, kèm theo những món quà thơm thảo bày tỏ lòng biết ơn, kính quý, thảo hiếu với người trên, anh em nâng chén chúc tụng nhau.

Ngày Mồng Hai Tết, Giáo hội dạy chúng ta dâng tấm lòng thành, kính nhớ tổ tiên: “*Ca tụng các bậc cha ông của chúng ta đã sống qua các thời đại*” (Hc 44, 1, 10-15). Quả thật, có được ngày đầu năm hoan hỷ vui xuân, làm sao chúng ta lại quên công, bỏ nghĩa các bậc tiền nhân được, chúng ta là phận cháu con đã và đang thừa hưởng gia tài ân đức các ngài để lại, nên phải ‘*kể lại sự khôn ngoan của các ngài*’ để noi theo, các ngài đã giữ các Điều Răn của Chúa, cháu con cũng phải một mực trung thành. Như thế, dòng dõi các ngài mới trường tồn vạn đại. (x. Hc 44, 1, 10-15)

THẢO KÍNH MẸ CHA LÀ ĐIỀU CHÚA TRUYỀN DẠY

Thụ ơn ắt phải báo đền, mẹ cha là hình ảnh của Thiên Chúa: ngoài việc sinh thành, dưỡng dục, các ngài còn là người đại diện Chúa, là hình ảnh của Thiên Chúa tình thương hằng bao bọc, che chở và nuôi dưỡng chúng ta nên người. Chính trong bậc sống gia đình, cha mẹ được Thiên Chúa mời gọi để cộng tác vào chương trình tạo dựng của Ngài, để cho ra đời những người con, mang hình ảnh Chúa, và tô điểm thêm cho trái đất nhiều người ca ngợi và kính sợ Chúa. Vì thế, trong bốn phận thảo hiếu, ngoài việc con cái phải phụ dưỡng, giúp đỡ cha mẹ khi già yếu, còn phải hằng ngày cầu nguyện cho cha mẹ: luôn sống xứng bậc mình, sẵn sàng hy sinh để nuôi dưỡng và giáo dục cho tròn bốn phận mình. Thiên Chúa dạy chúng ta: "*Hãy thảo kính cha mẹ*" (Mc 7, 8-13). Phụng dưỡng mẹ cha theo đúng lời Chúa truyền dạy, chớ dựa vào: "*truyền thống của cha ông mà hủy bỏ lời Thiên Chúa*" (Mt 13, 6). Nhớ đến công ơn sinh thành, dưỡng dục, tất cả chúng ta đều phải biết sống hiếu thảo, vâng lời, giúp đỡ cha mẹ lúc sinh thời cũng như khi đã khuất bóng.

Việc "đền ơn đáp nghĩa" là một nghĩa vụ thiêng liêng để được phần phúc và sống lâu dài trên địa cầu này, đó là những ước mơ và lời cầu chúc trên cửa miệng của chúng ta trong ngày đầu năm mới như **hạnh phúc, Khang an và trường thọ**. Vậy đâu là bí quyết để những lời chúc đó trở thành hiện thực? Thưa là áp dụng lời Chúa dạy: "*Hãy thảo kính mẹ cha*"; "*Ai thảo kính cha sẽ được sống lâu dài*" (Hc 3, 6). Thánh Phaolô Tông đồ khuyên chúng ta "*Kẻ làm con hãy vâng lời cha mẹ, theo tinh thần của Chúa, vì đó là điều phải đạo. Hãy tôn kính cha mẹ. Đó là điều răn thứ nhất có kèm theo lời hứa: Để người được hạnh phúc và trường thọ trên mặt đất này*" (Ep 6, 1).

THỰC HÀNH CHỮ HIẾU LÀ THỂ HIỆN ĐẠO LÝ DÂN TỘC

Thật phù hợp với đạo lý dân tộc Việt Nam, chiếc bánh chưng, một sản phẩm cổ truyền, một chứng tích của đạo lý, chúng ta làm để ăn ngày Tết, nhắc nhở chúng ta mang nặng nghĩa mẹ tình cha. Bởi Lang Liêu, vị hoàng tử thứ mười tám, con người hiền lành, hiếu thảo đã dâng lên vua cha thứ bánh chưng tượng trưng cho đất, bánh dầy tượng trưng cho trời; với ý nghĩa xem công cha nghĩa mẹ to lớn như trời cao đất rộng, che chở cho con cái sống an vui giữa đời.

*Vì cha nên mới có mình,
Mẹ cha đối đáp công trình biết bao
Ơn này sách với trời cao
Trong lòng con dám lúc nào lãng quên*

Ngày Tết, cầm bánh chưng lên ăn, làm chúng ta nhớ đến tổ tiên để tỏ lòng hiếu thảo như: thăm viếng, chúc tết, giúp đỡ là một lễ, chúng ta còn phải xin lễ cầu nguyện cho những người đã khuất. Tất cả đều là những nghĩa cử cần thiết, không thể thiếu được.

"*Cây có cội, nước có nguồn, con người có tổ có tông: có cha có mẹ, có ông có bà*". Ai trong chúng ta cũng đều thuộc nằm lòng những câu ca dao tục ngữ của người xưa răn dạy về đạo hiếu đối với mẹ cha.

TÔN KÍNH

*Công cha nghĩa mẹ cao dày,
Cưu mang trứng nước những ngày còn thơ.
Nuôi con khó nhọc đến giờ,
Trưởng thành con phải biết thờ song thân.*

PHỤNG DƯỠNG

Còn nữa, phận làm con đối với cha mẹ:

*"Khi ấm lạnh ta hầu sẵn sóc
Xem cháo cơm thay thế mọi bề
Ra vào thăm hỏi từng khi
Người đả vô sự ta thì an tâm".*

(Nguyễn Trãi, Gia Huấn Ca)

VÂNG LỜI

*Dạy sao cho được con hiền
Để cho cha mẹ khỏi phiền về con
Một niềm phép tắc nét na
Biết sống biết kính mới là khôn ngoan*

Có một số người, không biết sống đạo gì mà lại đối xử nhất trọng nhất khinh. Bởi vì đối với người Việt Nam, tương quan với họ hàng gia tộc là điều quan trọng. Lấy vợ, lấy chồng không chỉ là lấy một

người mà “lấy” cả họ hàng nhà chồng, nhà vợ. Cách cư xử với họ hàng bên chồng hay bên vợ không chỉ liên quan đến bản thân mà còn liên quan đến cả họ hàng bên mình.

Trong tác phẩm “Gia Huấn Ca”, Nguyễn Trãi đã đề cao đạo đức, và chữ hiếu được nhấn mạnh rất rõ:

*"Dù nội ngoại bên nào cũng vậy,
Đừng tranh dành bên ấy, bên này,
Cù lao đội đức cao dày,
Phải lo hiếu kính đêm ngày khăng khăng"*

KHI CHA MẸ QUA ĐỜI

Con cái tỏ lòng hiếu kính bằng cách lo an táng chu đáo, cầu nguyện và xin lễ cho cha mẹ. Không những cầu nguyện cho cha mẹ, con cái còn xin cha mẹ cầu nguyện cho mình trước mặt Chúa, như khi còn sống, các ngài vẫn cầu nguyện cho mình.

Hội Thánh Công giáo nhìn nhận đó là một hình thức tốt đẹp để bày tỏ lòng tưởng nhớ công ơn tiền nhân. Hội Thánh khuyến khích các tín hữu phát huy những tinh hoa trong văn hoá dân tộc.

THỰC HÀNH CHỮ HIẾU

Trong ngày Mồng Hai Tết, chúng ta hãy nhìn qua lại lòng hiếu thảo của chúng ta đối với tổ tiên, ông bà, cha mẹ để mà yêu mến, biết ơn, vâng lời và giúp đỡ các ngài khi còn sống và đã qua đời. Đồng thời Lời Chúa nhắc cho chúng ta phải thi hành bốn phận thảo hiếu của chúng ta.

*Ai mà phụ nghĩa quên công
Thì đeo trăm cánh hoa hồng chẳng thơm.*

(Ca dao)

Xin Chúa trả công bội hậu đời này và đời sau cho những bậc đã sinh thành dưỡng dục chúng con, và giúp chúng con luôn sống cho phải đạo đối với các Ngài. Amen.

MÔNG BA TẾT MƯU SỰ TẠI NHÂN, THÀNH SỰ TẠI THIÊN

Jos. Vinc. Ngọc Biển

"Mưu sự tại nhân, thành sự tại Thiên". Ấy là câu nói cửa miệng của những ai tin vào Thiên Chúa, Đấng là chủ tể mọi loài.

Với thánh Phaolô, ngài xác tín mạnh mẽ và quy hướng mọi sự về Thiên Chúa. Ngài khẳng định: **"Phaolô trồng, Apollô tưới, nhưng chính Thiên Chúa mới làm cho mọc lên"** (1Cr 3, 6).

Hôm nay, mừng ba tết, cùng nhau xin Chúa thánh hóa công ăn việc làm cho chúng ta trong suốt năm mới. Tuy nhiên, đây còn là dịp để chúng ta bày tỏ thái độ tích cực về lao động cũng như tìm hiểu về ý nghĩa, giá trị của lao động trong nhiệm vụ cứu chuộc của Thiên Chúa.

1. Trở về nguồn để hiểu giá trị của lao động

Ngay từ thuở ban đầu của xã hội loài người, chúng ta thấy Tổ tông Adam và Eva đã được Thiên Chúa trao ban vườn Địa Đàng để: **"Canh tác và giữ vườn"** (St 2, 15). Mặc dù nơi đây là một nơi đầy đủ và hạnh phúc dồi dào! Tuy nhiên, con người không được ở yên, mà vẫn phải giữ vườn và canh tác...

Sang thời Đức Giêsu, chính Ngài đã nói với dân chúng rằng: "*Cho đến nay, Cha Ta vẫn làm việc, thì Ta cũng làm việc*" (Ga 5, 17).

Ngài không chỉ nói, mà chính Ngài đã kinh qua trong suốt thời gian sống ẩn dật 30 năm trường trong gia đình Nazareth. Ngài đã cùng thánh Giuse lao động để kiếm tiền lo cho gia đình... Điều này đã được chính những người đồng hương với Ngài chứng minh: "*Ông ta không phải là bác thợ mộc, con bà Maria sao?*" (Mc 6, 3).

Với thánh Phaolô, ngài coi lao động là một việc làm có giá trị, nên một đoàn thánh nhân loan báo Tin Mừng, đoàn khác, ngài không ngừng lao động chân tay để tránh sự phiền hà cho tín hữu. Khi lời nói đi đôi với hành động, thánh nhân đã cất lên lời khuyên bảo: "*Ai không làm việc thì đừng ăn. Thế mà chúng tôi nghe nói trong anh em có những người sống vô kỷ luật, ăn không ngồi rồi, lại dấy mình vào đủ chuyện. Đối với những người ấy, chúng tôi kêu mời và khuyến khích họ trong Chúa Kitô, hãy bình tâm làm việc và hãy tự tìm cách sinh nhai*" (2 Tx 3, 10b-13).

Như vậy, lao động là một việc làm chân chính, đáng tôn trọng. Hơn nữa, lao động còn là điều kiện cần để làm người đúng nghĩa. Nếu không lao động, con người không thể thăng tiến!

Bởi vì, lao động là vinh quang và khi lao động sẽ làm cho chúng ta trở nên giống Thiên Chúa hơn. Lao động còn cộng tác với chính Thiên Chúa trong công trình sáng tạo, bởi vì, nhờ lao động, con người không ngừng làm cho thế giới này ngày càng đổi mới, thăng hoa và tốt đẹp. Khi lao động, chúng ta làm cho bức tranh nhân loại đã được Thiên Chúa tác tạo trở nên sống động và khởi sắc từng ngày.

Nói như thế không có nghĩa là Thiên Chúa không thể làm cho hoàn thiện? Không! Ngài là Thiên Chúa quyền năng, nên Ngài làm được mọi sự. Tuy nhiên, Ngài muốn cho con người cộng tác để sinh ích lợi cho chính chúng ta.

Hơn nữa, khi lao động, con người có cơ hội làm cho tinh thần minh mẫn, trí óc hoạt động, và nhờ đó mà có thể có những phát minh hữu ích để phục vụ Giáo Hội và xã hội...

Thi hào Voltaire nói: "*Lao động xua đuổi xa ta 3 mối họa lớn lao 'Buồn nản, thói hư và cùng túng'*". Sách Nho cũng nói: "*Nhàn cư vi*

bất thiện", và sách Tây thêm: "Sự ở nhưng là mẹ sinh ra các nết xấu".

Với thánh Gioan Kim Khẩu thì: mỗi khi con người lao động, họ được tôn trọng hơn. Ngài ví von: "Con ong được quý trọng, vì nó làm việc không những riêng cho nó và cho cả mọi người nữa".

Vì thế, chúng ta cần phải loại trừ quan niệm lệch lạc về lao động, coi lao động là bần tiện, khổ sai, nô lệ. Đây là cái nhìn nguy hại không chỉ cho đời sống thể xác, mà nó còn nguy hiểm cho đời sống tinh thần.

2. Ý nghĩa của ngày lễ thánh hóa việc làm

Ngày mồng ba tết được chọn để cầu nguyện xin Chúa thánh hóa công ăn việc làm, Giáo Hội muốn mời gọi con cái mình hãy biết dâng cho Chúa và phó thác nơi Ngài tất cả. Tâm tình này đã được cha ông ta đúc kết thành câu đồng dao vừa để sống, vừa để răn dạy con cháu:

*"Lạy Trời mưa xuống
Lấy nước tôi uống
Lấy ruộng tôi cấy
Lấy đầy bát cơm
Lấy rơm đun bếp".*

Chính niềm tin ấy, đã khiến cho tổ tiên ta luôn cậy dựa bám víu và biết ơn Ông Trời:

*"Ơn Trời mưa nắng phải thì
Nơi thì bừa cạn, nơi thì cấy sâu".*

Khi được mưa thuận gió hòa, và con người biết sống kết hợp với Ông Trời thì:

*"Trời nào có phụ ai đâu!
Hay làm thì giàu, có chí thì nên".*

Tuy nhiên, vẫn có những người tưởng chừng như mọi sự là do mình, nên đã có thái độ kên kiêu và ngạo mạn với Thiên Chúa. Nhưng kinh nghiệm cho thấy, những người đó không sớm thì

muộn, họ sẽ gặp những thất bại thê lương và sẽ chết trong sự ngu dốt của mình.

Vì thế, ngày mồng ba tết, chúng ta xin Chúa thánh hóa công ăn việc làm là điều hợp lẽ vì: *"Ví như Chúa chẳng xây nhà, thợ nề vất vả cũng là uổng công. Thành kia mà Chúa không phòng giữ, uổng công người trấn thủ canh đêm"* (Tv 127, 1).

3. Thế nào là lao động trong công trình cứu chuộc?

Trong Tin Mừng, Đức Giêsu dùng dụ ngôn *"các nén bạc"* để cho thấy rõ giá trị của lao động. Vì thế, với Lời Chúa, ta hiểu rằng: Con người hoàn toàn lệ thuộc vào Thiên Chúa và phải có trách nhiệm trước mặt Người.

Vì yêu thương, nên Thiên Chúa ký thác cho ta những nén bạc, và đòi hỏi chúng ta phải sinh lời thêm. Do đó, chúng ta không được phung phí cũng như ích kỷ chôn vùi đi. Nhưng phải làm cho nó sinh lợi theo thánh ý Thiên Chúa.

Như vậy, điều quan trọng giờ đây, đó là chúng ta cần đặt ra câu hỏi: Lao động cách nào cho đẹp lòng Chúa và hữu ích cho linh hồn?

Câu trả lời, đó là: lao động bằng trí óc và bàn tay chân chính, lao động bằng mồ hôi, khó nhọc của chính mình...

Thiên Chúa không bao giờ chấp nhận những chuyện làm ăn bất chính như: gian tham, hối lộ, bóc lột; buôn gian bán lận, lừa đảo; cờ bạc, số đề, cá độ; thiết lập những khu ăn trơi trác táng để làm giàu trên thân xác phụ nữ chốn lầu xanh...

Những thứ đó không phải là công khó của chính mình, mà là của người khác. Thế nên, không có ý nghĩa và giá trị cứu chuộc, vì không được Thiên Chúa chúc lành. Ngược lại, nén bạc Chúa trao cho chúng ta và đòi hỏi chúng ta phải sinh lời ra, đó là: từ bi, nhân hậu, công bằng, bác ái; liên đới, cảm thông, sống công chính...

Mong sao, mỗi khi xin Chúa thánh hóa công ăn việc làm, chúng ta biết ý thức sự giới hạn của mình và biết cậy dựa vào quyền năng của Thiên Chúa, đồng thời, chúng ta cũng biết lựa chọn cách lao động chân chính, để qua đó, tâm hồn chúng ta được hưởng thiện và đáng được hưởng ơn cứu chuộc. Amen.

TẾT ĐÌNH DẬU - KỂ CHUYỆN GÀ

VŨ ĐÌNH ĐƯỜNG

Washington, D.C.

Từ xa xưa, Ông Bà ta đã đánh dấu mỗi năm bằng một con vật làm biểu tượng, với chu kỳ gồm 12 con giáp. Năm nay tới con vật thứ mười được xưng lên qua danh hiệu Đình Dậu, chú Gà xuất hiện làm chủ thay cho con Khi. Con Gà cũng đáng tự hào, bởi trong 12 con giáp chỉ có Ngựa và tiếp đến Gà là được người Trung Hoa điển hóa nâng lên thành "*Kinh*" gọi là "*Kê Kinh*".

Nay nhân dịp đầu năm Xuân về, Tết Nguyên Đán Đình Dậu 2017 tới, ngày dài tháng rộng xin được theo tục lệ năm nào nói chuyện con giáp đó, gọi là góp nhặt đó đây những chuyện xoay quanh tới con vật cầm tinh của năm, từ trong điển tích sách vở cho đến công việc ngoài xã hội dân dã, để quý vị có vài phút thư giãn trong dịp bước vào thời khắc đón chào năm mới.

I. CON GÀ TRONG NHÀ ĐẠO:

Trong sinh hoạt Nhà Đạo, có lắm chuyện nói về con gà, nhất là bộ Kinh Thánh Cựu Ước cũng như Tân Ước, các Thánh Sử đều nhắc đến hình ảnh Con Gà rất nhiều.

Trong phạm vi một bài báo, chỉ xin tóm lược một số sự việc ảnh hưởng và diễn tiến đến nhà Đạo liên quan tới Gà trên các phương diện dưới đây:

- Người Công Giáo không ai là không biết chuyện Thánh Phêrô chối Chúa 3 lần trước khi gà gáy. Trong Phúc Âm Nhất Lãm, cả ba Thánh Sử (Mt chương 26, Mc chương 14 và Lc chương 22) đều ghi chép lại một cách đầy đủ, hằng năm vào mùa Chay, chúng ta được nghe tường thuật nơi bài "*Tưởng niệm cuộc Thương Khó của Chúa*" tối thứ sáu Tuần Thánh, và cả trong ngắm 15 sự thương khó Chúa Giêsu chịu nạn, đều nhắc tới sự kiện Phêrô chối Chúa qua lời phán bảo trước với Phêrô: "*Thầy bảo thật anh: nội đêm này, gà chưa kịp gáy*

thì anh đã chối Thầy ba lần” (Mt 26, 33). Và chuyện đã xảy ra, ứng nghiệm lời Chúa.

▪ Trong Âm nhạc, bài Thánh ca: "Tán Tụng Hồng Ân" của Hải Linh và Cha Vũ Đình Trác đã trích đoạn câu Kinh thánh: "Như gà mẹ ủ ấp con dưới cánh". Đây là hình ảnh đàn gà mẹ, con mà Kinh Thánh đem ví von với tình thương của Chúa đối với loài người, cho dù con người vẫn thờ ơ với tình Chúa, như dân thành

Giêrusalem xưa là một điển hình: "Đã bao lần Ta muốn tập họp các người lại, như gà mẹ tập họp gà con dưới cánh, mà các người không chịu" (Mt 23, 37; Lc 13, 3).

Hình ảnh con Gà cũng xuất hiện trên công trình xây dựng, du khách đến Thành phố Đà Lạt, từ Hồ Xuân Hương nhìn lên sẽ thấy ngôi Thánh đường Chánh tòa của Địa phận Đà Lạt mang danh hiệu Thánh Nicola Bari nhưng ai cũng quen gọi là: "Nhà thờ Con Gà", vì vào năm 1931, Cha Sở Céleste Nicola khi xây nhà thờ, đã cho gắn trên chóp đỉnh Thánh giá tháp chuông một con gà trống đúc bằng đồng, dài 66cm, cao 58 cm. Con gà này có thể xoay quanh một trục, để người ta biết gió thổi hướng nào.

▪ Trong phong trào "Học hội Kitô Giáo" (Cursillo) với phương châm "Học đạo, Sùng đạo và Hành đạo", nhận Thánh Phaolô làm quan thầy, trên ve áo của người hội viên, ngoài cây Thánh Giá ra, còn có gắn thêm huy hiệu hình Con Gà Trống đang cất cao cổ gáy.

▪ Nói tới Nước Pháp, một Quốc Gia có tỷ lệ người Công Giáo sùng đạo rất cao, cũng đã nhận Con Gà Trống "Gaulois" làm biểu tượng với bao nét oai phong lịch lãm và được in ấn trên tem thư giao dịch khắp nơi.

* ĐÔI GÀ MÁI CỦA VỊ TỬ ĐẠO:

Phần tiểu sử các vị Tử Đạo trong cuốn "Vườn Vạn Tuổi Thái Bình" trang 492, có kể về Đấng Tôi tớ Chúa (Servus Dei) Phêrô Nhu liên quan tới đôi gà như sau:

Ông Phêrô Nhu là con Cụ Nhuệ, người Ninh Cù (Kẻ Hệt), trên 40 tuổi, đã có vợ con, ông Nhu là một chức dịch của làng Ninh Cù, là một người can đảm táo bạo, đã từng dám cãi lý với quan trên, quan

này muốn Ông quá khóa, Ông cương quyết không chịu. Lúc đó quan cho lời Ông qua tượng Thánh Giá, Ông lớn tiếng phản kháng hành động đó và xin về nhà. Quan cho về, nhưng buộc Ông phải mua cho quan một đôi gà mái. Ông Nhu trở về nhà, hôm sau Ông mua một đôi gà lên cho quan. Bấy giờ quan lại truyền cho Ông phải quá khóa, Ông phản kháng còn quyết liệt hơn lần trước nữa. Vì thế quan tức giận, nộp Ông lên tổng đốc Nam Định. Viên tổng đốc nhập Ông vào nhóm các bạn của thầy giảng Đoán. Vì thế Ông Nhu mới bị lưu đày với các bạn trong nhóm đó. Ông vẫn can đảm mạnh mẽ như trước mà xưng đạo ra, cho nên sau khi bị lưu đày ở tỉnh Bình Định về, Ông lại phải giam vào ngục Nam Định. Ít lâu sau tổng đốc truyền cho lính lấy búa sắt chặt đầu Ông ra, Ông chết Vì Đạo tại ngục Nam Định. Hồ sơ xin phong Chân Phước cho Ông đã được Cha Chính An (P.Fr. Marco Gispert O.P.) đệ nạp lên Tòa Thánh.

* CON GÀ MÁI VÀO DÒNG KHỔ TU:

Trong một bài giảng của Đức Cha Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận tại nhà dòng Orsonnens, Thụy Sĩ, có kể một câu chuyện dưới đây:

Cha Henri Denis (Cố Thuận) sinh năm 1880 tại Boulogne-sur-mer, địa phận Arras, thụ phong linh mục năm 1903, gia nhập Hội Thừa Sai Paris (M.E.P.) và tình nguyện sang truyền giáo tại Giáo phận Huế. Đầu tiên Cha làm Giáo sư Chứng viện An Ninh, sau đó nhận coi xứ Thừa Lưu. Bản tính Ngài ham học hỏi nên rất thông thạo tiếng Việt và chữ Hán, đã dịch cùng chú thích hai cuốn "*Lục Súc*" và "*Trê Cóc*" sang tiếng Pháp làm ai cũng kính nể.

Về địa bàn Huế, Cha có một ước mơ quan trọng muốn lập một Cộng Đoàn Khổ Tu (Cistertien) đầu tiên ở Việt Nam, nên Cha đã cùng một số Giáo dân chung chí hướng đi tìm khai hoang khu đất rừng rú vùng Phước Sơn thưa thớt người ở để lập cơ sở ban đầu.

Với lòng sùng kính và cậy trông Đức Mẹ, ngày 10.7.1918, Cha Henri Denis Thuận lên đền thờ kính viếng Mẹ La Vang, ký thác việc hệ trọng xin Mẹ chúc lành cho Dòng Xi-Tô Việt Nam khai sinh dưới bóng Giáo Đường Đức Mẹ.

Trước khi đưa đoàn người đi lập dòng, Cha đã khoản đãi các Đấng Bề Trên và Anh em một bữa ăn rất thịnh soạn, có thịt đi kèm với rượu, rồi sau đó tuyên bố: "*Kể từ nay chúng tôi không ăn thịt và uống rượu nữa*". Và Ngài lên đường đi lập Dòng với số Anh Em tình nguyện

đi theo Ngài, trên vai quấy một quang gánh mà hai đầu có hai chiếc thúng đong đưa lủng lẳng. Chiếc thúng đầu đựng "Đồ Lễ", chiếc thúng còn lại chứa ít dụng cụ nhà bếp.

Khi đi, một tay Cha giữ chiếc quang gánh, tay còn lại xách theo một chiếc lồng gà, bên trong có một con gà trống. Tuyên bố không còn ăn thịt, sao lại mang gà theo? Thì ra, "*chú Gà trống*" là chiếc đồng hồ sống của Tu viện tương lai, để đêm đêm khi tiếng te te gà gáy cất lên, các tu sĩ biết giờ dậy đọc kinh, cầu nguyện khởi đầu một ngày lao động chân tay, thực thi khẩu hiệu của Thánh Bênêđictô tổ phụ các Đan viện.

Cha Henris Denis (Cố Thuận) là Đấng Tổ Phụ vì người đã sáng lập cho Việt Nam một con đường tu đức chiêm nghiệm tuyệt vời và nhà Dòng Phước Sơn đã trở nên nhà Mẹ các tu viện khác như Châu Sơn (Nho Quan), Phước Lý, Châu Thủy... lần lượt xuất hiện sau này.

II. CON GÀ TRONG VĂN HÓA DÂN GIAN:

Con gà sống chung với loài người ở khắp nơi, từ thành thị sầm uất, cho đến vùng thôn dã êm ả, nơi đâu cũng có thể nuôi Gà, từ đó hình ảnh con vật này đã xuất hiện trên nhiều lãnh vực như:

- Trong đời thường, dân gian đã dùng con vật này để ví von, dạy con cháu biểu hiện qua ca dao, tục ngữ, thành ngữ, chẳng hạn khi nói: Về tình Đoàn kết: "*Khôn ngoan đối đáp người ngoài-Gà cùng một mẹ chớ hoài đá nhau*"; - Về tình yêu trai gái: "*Một thương tóc để đuôi gà*"; - Về sự rành đời: "*Người khôn ăn miếng thịt gà - tuy rằng ăn ít nhưng mà ngon lâu*"; - Về sự cẩn trọng: "*Bút sa, Gà chết*"; - Về sự háo thắng: "*Con gà tức nhau tiếng gáy*" - Về chênh lệch so sánh: "*Gà tơ xào với mướp già, vợ hai mươi tuổi chồng già sáu mươi*"; - Về thời tiết: "*chớp đông nhay nháy - gà gáy thì mưa*" hoặc "*Ráng mỡ gà thì gió - ráng mỡ chó thì mưa*"; - Về sự tốn kém: "*Một tiền gà, ba tiền thóc*"; - Về sự kiêu kỳ: "*Chớ bán Gà khi gió, chớ bán Chó khi mưa*"; - Về gia vị ăn uống: "*Con gà cục tác lá chanh - con lợn ủn ỉn mua hành cho tôi*".

- Nói đến công lao của chú Gà, ta không quên tác phẩm "*Lục Súc Tranh Công*" là một tác phẩm văn vần chia làm 12 đoạn, bao gồm 453 câu ngắn dài, diễn tả cuộc xung đột giữa 6 gia súc: Trâu, Chó, Ngựa, Dê, Gà và Lợn, con vật nào cũng cho mình là quan trọng, kể công với ông chủ, rồi dèm pha con khác, chẳng hạn như Chú Dê sau khi bị Anh Ngựa đá giò lái liền quay ra tố khổ Mẹ Gà: "*Nuôi giống Gà*

thật vô ơn ngài – Thấy chủ vãi đám ngô vạc cái – Túc nhau bươi chếch gốc, chốc cây...- Cho ăn no rồi quẹt mỏ sấp lưng – Trời chưa tối đã lo việc ngủ...". Nghe vậy Gà liền cất tiếng phân trần: "Nầy nầy! Gà ngũ đức thăm sâu ...- Đã ghe phen đến chốn sa trường – Lập công trận vang tai, lói óc". Tiếp đến kể công mình cùng chủ: "Đã cứu nạn Mạnh Thường đặng thoát – Lại khuyên người Tống sĩ năm canh – Hễ ai toan cãi dữ, làm lành – Gà cũng biết tình mê giấc điệp – Coi giò gà xét biết thịnh suy – Gióng canh khuya vui dạ kẻ tiêu y – Cất tiếng gáy toại lòng người đãi đán...". Kết thúc câu chuyện ngụ ngôn này, nhờ có lời giảng giải của chủ nhà mà 6 con gia súc lại hiểu nhau và yên phận làm tròn công việc phần vụ của mình.

▪ Đá Gà là một trò chơi được đưa lên hàng nghệ thuật, xuất hiện ở nhiều nơi, nhất là mỗi dịp tết đến nông nhàn, Trò Đá Gà theo tiếng miền Nam, còn người Miền Bắc gọi là Chọi Gà, đây là môn giải trí cũng lắm công phu, trước khi đem đi chọi phải nuôi nấng cả năm trời cho Gà ăn uống cẩn thận, gạo thóc tuyển chọn, sau đó còn phải vỗ về, nắn bóp, trườm mào, bôi nghệ, mài cựa, cùng tập cho nó can đảm. Khi vào trận hai con đá nhau trong một cái vòng tròn vẽ sẵn, hễ con nào chạy ra ngoài là thua. Giống Gà chọi thường ham đánh nhau, có khi đá nhau đến chết mới thôi chứ không chịu chạy. Người có Gà thắng cuộc ngoài Giải thưởng danh dự của làng ra, họ còn đánh cược với nhau, thắng thua tiền bạc rất lớn, lắm người tán gia bại sản vì trò chơi cá cược này.

▪ Đề cập đến Gà mà ta không nói tới các món ăn biến chế từ gà thì thật là thiếu sót. Gà có nhiều giống và nhiều tên gọi: Gà ta, gà tây, gà công nghiệp, gà đi bộ, gà tre. gà ác, gà rừng, gà mái dầu, gà trống thiên, gà chọi, gà gô, gà chín cựa, gà Đông Tảo... từ đó tùy theo loại các đầu bếp tha hồ nấu nướng gia giảm các món ăn thật hấp dẫn, cao sang thì có: Gà tiềm nhân sâm, thuốc bắc, Gà hấp muối, Gà xôi mỡ kiểu Quảng Đông, Gà Rôti, Gà xì dầu, Gà Quý phi, Gà tần của Hồng Kông. Còn thông thường dân dã chế biến các món Gà luộc, nướng, chiên, kho, quay, rán, xào, bóp gỏi, Cơm gà, Phở gà, Cháo gà, Mì gà v.v. Đặc biệt nơi mâm cơm, bàn tiệc cúng Gia Tiên nhất thiết phải có thịt Gà. Trong sính lễ Cưới Hỏi cũng phải có con Gà luộc đi kèm với các lễ vật, vì Gà biểu hiện cho những thứ quý giá nhất trong sản phẩm của người nông dân, cũng như món Gà Tây không thể thiếu trong ngày lễ Tạ Ơn ở Hoa Kỳ vậy.

III. VUI XUÂN ĐÓN TẾT ĐINH DẬU – CON GÀ GÁY BẢO HIÊU NIỀM HẠNH PHÚC

Mỗi dịp đón Tết Nguyên Đán hằng năm, chúng ta đều nhớ đến cảnh nhộn nhịp của các phiên Chợ Tết ngày nào ở thôn quê, với Ông Đồ gò mình trên thiếp giấy hồng viết câu đối, bên cạnh cô Thôn nữ thận trọng lần lượt giở, nâng niu đưa cho khách hàng từng bức tranh họa những con gà trên giấy dó của dòng tranh Hàng Trống, Kim Hoàng và nhất là tranh làng Đông Hồ thuộc tỉnh Hà Bắc nổi tiếng xưa nay với các bức mang nhiều ý

nghĩa, chẳng hạn về năm Gà có bức "Em bé trai ôm gà trống" với chú thích hai chữ "Vinh Hoa" đi kèm với hoa Cúc tượng trưng cho bậc cao sang quý trọng; còn bức họa "Đàn Gà Mẹ và Con" nói lên tình Mẫu Tử luôn hy sinh sẵn sàng bảo vệ đàn con; riêng bức "Gà Thư Hùng" với dụng ý chúc tụng mọi người khỏe mạnh, vui vẻ, sum họp gia đình đông đủ vợ chồng, con cái ấm no, hạnh phúc, sau cùng còn có bức "Gà Đại Cát" hoặc "Gà Nghinh Xuân" cầu mong mọi người đón xuân vui vẻ, mọi sự tốt lành trong ngày tết. Riêng những nhà Nho trước đây còn cho con gà trống có đủ ngũ đức, gồm cả: "Văn – Vũ – Nhân – Trí - Dũng" qua những dòng ví von: "Mào gà là mũ quan Văn – Cựa gà: Vũ khí của quan Vũ tài – Gà trống có cái Dũng oai – Xông vào

địch thủ đá hoài không ngơi. – Chữ Nhân: khi kiếm được mồi, Nhắc lên gà trống kêu mời mái ăn. – Chữ Trí: gà biết đêm tàn - Gà gáy báo thức cả làng tỉnh mơ." Thật là oai phong, nên Tết ai cũng muốn treo tranh Con Gà trong nhà.

Nhân dịp Năm Đinh Dậu về, với tất cả tâm tình quý mến, xin kính chúc Quý Vị Độc Giả trong năm mới được bình yên vô sự, tràn đầy "Ngũ Đức" đến với Mọi Nhà, thỏa lòng ước mong an vui, mạnh khỏe, hạnh phúc viên mãn.

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LÀ CẢ MỘT MÙA XUÂN

Maria Mỹ Ánh

CD-LCTX-GX Hoà Bình

Khi nhìn thấy cánh cửa, ta sẽ tự hỏi: Nó sẽ mở vào trong hay ra ngoài? Sự tuyệt vọng hay đau khổ có lúc đưa con người đến mức đã cố gắng hết sức để mở cánh cửa ra ngoài, nhưng thật ra nó đã được mở vào bên trong!

LÒNG THƯƠNG XÓT CỦA CHÚA có sẵn trong

sự tuyệt vọng của bạn, chỉ có điều bạn sẽ mở cho mình một lối thoát như thế nào để đến được với Lòng Thương Xót của Người mà thôi. **CHÚA ĐI TÌM TA.**

Hình ảnh Chúa tìm và

vác con chiên trên vai đem về nhà nói lên tình yêu của Người dành cho con cái lạc đường. Vâng, Người vẫn làm như thế hằng ngày, hằng giờ. Người làm được tất cả mọi điều, cả sự khó khăn nhất là sẵn sàng tha thứ mọi tội lỗi của ta. Nhưng có một cánh cửa Chúa cũng phải "bó tay.com", không mở ra được: **Tâm hồn chúng ta khép lại!**

Chúa đi theo, nhưng ta không quay mặt lại. Chúa đau khổ, khi nhìn thấy ta lầm lạc. Phải chăng **TÌNH YÊU LÀ ĐAU KHỔ?** Chúa đi bên cạnh, nhưng ta không quay sang làm sao nhìn thấy Người đang dang rộng đôi tay để sẵn sàng ôm ta vào lòng? Ta và Người chỉ là hai kẻ đi bên cạnh nhau trên hai đường thẳng song song và không bao giờ bắt gặp được nhau dù ở một nơi rất xa: **TÒA CHUNG THẨM!** Cho dù Chúa là người "**có thể viết thẳng trên một đường cong**" (Đức cố Hồng Y FX Nguyễn Văn Thuận) **quyền phép khôn lường!**

Chúa thường ví Người là thầy thuốc để chữa lành những vết thương cho ai chạy đến với Người. Chúa biết chắc "**con bệnh thì**

cần thầy thuốc” và sẽ tìm đủ cách để đến với Người mong được chữa lành. Nhưng phần đông, tìm được thầy thuốc thì bệnh tình đã đến giai đoạn cuối! Nhưng Chúa luôn cho ta niềm tin và hy vọng vào phút 89 trước khi mất tất cả! 30 chưa phải là tết mà bạn!

Thánh sử Luca vốn là thầy thuốc nên trong Tin Mừng của Ngài ta luôn tìm thấy LÒNG THƯƠNG XÓT. Những dụ ngôn của Chúa, chương 15 theo Thánh Luca, tràn lan Lòng Thương Xót. Trong tất cả các câu chuyện cho ta thấy có một sự **HỒI TÂM, LÒNG HƯỚNG VỀ và QUAY TRỞ LẠI**. Cánh Cửa Lòng Thương Xót Của Cha luôn luôn rộng mở chờ đón đứa con lầm lạc trở về.

Chúa nói: **“Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương”** (Mt 4, 7). Ôi! một câu thần chú nữa để “vùng ơi, mở ra!”. Vì chúng ta đã yêu thương nhau thì cánh cửa của Trái Tim Chúa sẽ mở ra tức khắc! Thường ta cứ mãi đi tìm những thứ cao trọng không thấy được, bỏ qua những điều bình thường diễn ra hằng ngày, nhưng trước mặt Chúa không phải là điều tầm thường mà là điều đáng được trân trọng _ chia cơm sẻ áo cho kẻ khó nghèo, giúp người trong cơn hoạn nạn. Mấy tháng nay cả nước xôn xao và đau xót vì ở Hà Tĩnh, Lâm Đồng, lũ kéo về cuốn trôi hết mọi thứ, làm cho hàng vạn người chỉ sau một đêm không còn gì cả. Tài sản một đời ki cóp bị lũ dữ cuốn trôi sạch, nhà cửa tan hoang. Nhìn hình ảnh các em nhỏ, cụ già phải đập mái nhà nhô đầu ra ngoài, xung quanh toàn nước và nước, đục ngầu cuốn cuộn chảy... Thảm cảnh ấy cứ lặp đi lặp lại hằng năm khi mùa mưa lũ về. Đã thế đập thủy điện còn xả nước không báo trước vào lúc nửa đêm, cộng thêm lũ dữ từ thượng nguồn kéo về, người dân trở tay không kịp. Trong đêm tối mịt mùng, họ chỉ còn biết bảo toàn mạng sống cho cả nhà trong vô vọng, để mặc cho dòng nước cuốn trôi mọi tài sản, lương thực... Tất cả chỉ còn lại sự hoang tàn, cuộc đời họ bỗng chốc tối thui như cái đêm định mệnh ấy!

Những luống hoa được đầu tư tiền của, công sức, để mong mùa Xuân về đem hoa đổi lương thực cho một năm miệt mài lao động, áo mới cho các con, tiền học phí cho Học Kỳ II, những món nợ cuối năm cần thanh toán... Bỗng chốc chỉ còn lại lớp bùn dầy, đá sỏi khi dòng nước kinh hoàng kéo ngang qua...

Đứng trước nỗi khổ của anh chị em đồng bào, Chúa nói nhỏ với ta: **"Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại"** (Lc 6, 38a). Ta đong cho anh em đấu nào, Chúa sẽ trả lại đấu ấy sau khi đã lắc, đã dẫn và chảy tràn ra bên ngoài. Nếu chỉ yêu Chúa thôi, mà không yêu người đồng loại, đó là một kẻ nói dối, Thánh Gioan nói thế. Ta không thấy Chúa, còn anh em khốn khổ ta thấy hằng ngày. Họ là những kẻ sa chân vào đường tội lỗi, lằm lổ trong cuộc sống, nghèo đói cả vật chất lẫn tinh thần, thiếu thốn tình thương, họ là kẻ dễ ghét, luôn tìm cách gieo tiếng xấu cho ta, làm sự dữ và vu khống, đặt điều, họ là kẻ thù của ta, thế mà Chúa bảo phải yêu kẻ thù và tha thứ cho kẻ làm khổ ta, **"Nếu anh em yêu thương kẻ yêu thương anh em thì còn gì là ân với nghĩa"** (Lc 6, 32).

Chìa khóa mở cửa Lòng Thương Xót thật khó kiếm, thế mà Chúa bảo **"Anh em cứ xin, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở cho"** (Lc 11, 9). Ta đã đi tìm kiếm, gõ cửa Lòng Thương Xót chưa? Hay như ông Pha-ri-siêu trong dụ ngôn "người Pha-ri-sêu và anh thu thuế" (x. Lc 18, 9-14); Những việc ta làm, Chúa đương nhiên phải ban phát lại cho ta. Ta tìm, kiếm nhưng không thành tâm. Ta gõ cửa nhưng thiếu nhẫn nại và khiêm hạ để mong Ông Chủ xót thương. Ta cao ngạo khi làm một chút gì đó cho cuộc đời, cho con người. Ta muốn mọi người biết việc ta làm mà ca tụng, thì còn chỗ nào dành cho Chúa. **"Anh em hãy có lòng nhân từ, như Cha anh em là Đấng nhân từ" (Lc 6, 36)**. Ta chỉ là con người sinh ra từ bụi đất, mặc lấy xác phàm với tất cả sự yếu đuối, mỏng dòn của một kiếp người với nhiều sai sót, một phút lơ là không cậy dựa vào Chúa, ta sẽ ngã. Đừng tưởng mình mạnh mẽ (Thánh Phaolô). Những ơn lành Người ban cho, ta không thấy, ta không cảm nhận vì những xô xao của cuộc sống muôn màu, lấp lánh của vàng bạc... Chúa vẫn chờ ta quay về để Người thương xót. Đừng để Chúa cô đơn đứng đợi như người cha trong dụ ngôn "Người Cha Nhân Hậu" chờ đón đứa con tội lỗi quay về (x. Lc 15, 11-32). Chúa vẫn miệt mài **"Con Người đến để tìm và kiếm những gì đã mất"** (Lc 19, 10) dù chúng ta đã bao phen lằm lổ, đã đánh mất nhiều cơ hội để quay về. Nhưng ta **"Đừng tuyệt vọng, em ơi, đừng tuyệt vọng. Em hôn nhiên rồi em sẽ bình minh"** (Trịnh Công Sơn). Cứ tin vào Đấng đã ban cho ta cuộc sống này, tín thác vào Ngài, yêu mến Ngài và yêu mến những người Ngài mang đến

cho cuộc đời ta. Không có sự "tình cờ" trên thế giới này, mà là "cơ duyên" cả đấy thôi. Tất cả đã được Chúa sắp đặt để ta phải gặp gỡ, phải chung sống, phải lại qua... dù nhiều lúc (chứ không phải đôi lúc) sao mà ghét thế, giận thế, và cảm thấy sao mình cô đơn thế...". **Bạn nhất định phải nhẫn nại và bao dung đối với những khiếm khuyết của đối phương. Trên thế giới này không có mối quan hệ nào là hoàn toàn tốt đẹp, mà hạnh phúc chỉ đến từ lòng tôn trọng và sự bao dung không giới hạn mà thôi" (Robert Fulghum).**

Chúa biết không, có đôi lúc nếu không có Chúa giữ gìn, mọi con người đều có khả năng làm điều ác, ác từ trong tư tưởng, lời nói và việc làm. Ác không ai biết để kết tội, ác còn được phủ một lớp mạ

vàng của đạo đức và nghiêm túc, của chức vụ đáng được tôn trọng, của sự bệ vệ trên ngôi cao... Chúa biết tất cả và sẵn sàng tha thứ. Cánh cửa của LTX chỉ đóng chặt khi lòng ta đóng chặt. Cánh cửa ấy chỉ mở với những tấm lòng tan nát khiêm cung, cần Chúa thứ tha. Sau cánh cửa chỉ có TÌNH YÊU và LÒNG THƯƠNG XÓT!

Mùa Xuân lại trở về trên khắp mọi nơi. Có thể Mùa Xuân năm nay sẽ thiếu thốn hơn vì thiên tai và sự vô cảm của con người. Có thể gia đình này, gia đình kia thiếu mất một người thân đã chìm theo dòng nước lũ. Nhưng Mùa Xuân luôn làm cho lòng người ấm áp để hy vọng ta có được một năm bình yên hơn, tình người hơn...

CHÚA XUÂN sẽ lau khô dòng lệ, sẽ cất mảnh khăn xô của đau khổ, mất mát. Người sẽ ban cho chúng ta **MỘT NĂM MỚI AN LÀNH, HẠNH PHÚC... HÃY VỮNG TIN VÀO NGƯỜI - ĐĂNG ĐẦY LÒNG THƯƠNG XÓT!**

CẦU CHO QUỐC THÁI DÂN AN

Gioan Long Vân,

giáo xứ Nhân Hòa.

Một sáng sớm nọ, bước bộ ra công ty làm việc, khí trời se lạnh. Chiều về nhà, mở cuốn lịch bỏ túi, biết được hôm đó là ngày lập đông. Trời se lạnh khiến lòng mình chùng xuống.

Những năm trước, rơi vào thời điểm và tâm trạng như thế, tôi thường mở nghe nhạc buồn, như bài "Mùa Đông Của Anh". Đoạn kết bài hát của cố nhạc sỹ Trần Thiện Thanh, qua sự trình bày của cặp song ca nam-nữ Duy Quang-Ngọc Lan có câu: *"Trời lập đông chưa em cho lũ dơi đi tìm giấc ngủ vùi. Để mặc anh lang thang ôm giá băng gõ thăm người yêu tới..."* Những ca từ và tiết tấu não nề của bài hát khiến người nghe càng dễ tái tê thêm cõi lòng.

Những năm gần đây, tâm tính tôi có phần thay đổi. Không để tâm hồn ủy mị vào những ca khúc xem chừng vô bổ chẳng mấy ý nghĩa với thực tế đời thường. Tôi nghe nhạc thánh ca và những ca khúc đời đậm nét suy tư về thân phận con người. Mỗi sáng thức dậy sớm, vừa nhâm nhi ly cà phê đen nóng, tôi vừa thả hồn vào những âm điệu và ý tứ của các bài thánh ca. Tôi nghe nhạc đạo có những lúc theo lịch phụng vụ. Tháng 10 Mân Côi, mở nhạc hải ngoại về Đức Mẹ, nghe nam danh ca Elvis Phương hát: *"Mẹ ơi! Đoái thương xem nước Việt Nam... Mẹ hãy giơ tay ban phúc bình an. Nước Việt Nam qua ách nguy nan"*. Bao nhiêu năm rồi dù quê hương mình không còn loạn ly vì chiến cuộc, mỗi lần nghe lại bài hát này tôi vẫn cảm thấy ngậm ngùi cay đắng cho một quãng thời gian dài đặng đặng nước nhà nội chiến. Đến tháng 11, cầu cho các đảng linh hồn, tôi miên man những ca từ *"Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi để một mai tôi về làm cát bụi..."*. Cảm tưởng như cố nhạc sỹ Trịnh Công Sơn cho dù không là người Công Giáo nhưng ít nhiều cũng thấu đáo phần nào Kinh Thánh của đạo Chúa khi sáng tác ca khúc "Cát Bụi".

Dường như càng thêm tuổi, tôi càng chăm lo và chiêm nghiệm về cuộc sống tâm linh của mình nhiều hơn. Tôi sống nội tâm và hướng thượng nhiều hơn. Những vần thơ tôi sáng tác sau này man mác ý niệm vũ trụ quan và nhân sinh quan bàng bạc sự bí nhiệm Tình Yêu Đấng Tối Cao: "Dòng đời trôi vẫn trôi. Lòng người dẫu phôi phai. Có một màn vĩnh cửu. Luôn che phủ vòm cầu. Tôi muốn nói đến Người.

Luôn mở rộng vòng tay. Đón đưa ai lạc lối. Qua những phút đắm say” (*Dòng Đời Trôi Vẩn Trôi*); “Ta đánh mất ta ly rượu người mời. Uống mãi một đời chén đắng chưa vơi. Đắng chát trên môi nào ai có thấu. Ta thấu tình người bạc trắng như vôi. Ta giữ lại ta Thiên Chúa nhiệm mầu. Vay mãi một đời chưa trả ơn sâu. Nuôi tiếc khôn nguôi quặng đời hoang dại. Chợt tỉnh cơn mê tóc bạc mái đầu” (*Chén Đắng Chưa Vơi*).

Mùa đông se lạnh, Noel về, tôi thắm thấu bài hát “Mùa Đông Năm Ấy” với tâm tình ước được như các mục đồng “*Mùa đông năm ấy theo ánh sao huy hoàng, tìm hang Bê Lem các mục đồng mau bước, tôn thờ Ngôi Hai giáng sinh trần ai. Con hợp với mục đồng quỳ đây lạy Chúa...*”. Mùa giáng sinh, mỗi lần mở nghe nhạc Noel hải ngoại, tôi không khỏi chạnh lòng xúc cảm với ca khúc “Mùa Sao Sáng” của nhạc sỹ Nguyễn Văn Đông qua giọng hát êm đềm trang trọng của nữ ca sỹ Giao Linh: “*Lạy Mẹ Sầu Bi ban ơn, người Việt càng thương nhau hơn. Đất nước này đây sáng đức tin Chúa trên trời cao*”.

Đông tàn sang xuân. Truyền thống Giáo hội Công giáo Việt Nam dành mừng một tết âm lịch đề cầu bình an, mừng hai kính nhớ tổ tiên và mừng ba để thánh hóa công ăn việc làm. Mừng một cầu cho quốc thái dân an, cho đất nước được thái bình, cho dân tình được an vui. Nhớ năm ngoái về quê ăn tết, sáng mừng một đi lễ nghe ca đoàn giáo xứ Tân Bình quê tôi hợp ca bài “Xuân Hy Vọng” của nhạc sỹ Nguyễn Kha thật say đắm rộn ràng: “*Xuân đã về cho quê hương bừng sáng hy vọng. Xuân đã về khắp phố phường thôn trang. Con khẩn cầu cho quê hương Việt Nam thái hòa. Để mọi người cùng hiệp nhất trong niềm tin yêu*”.

Nói gì thì nói. Nói đến thi ca ngày xuân không thể không nhắc đến ca khúc bất hủ “Ly Rượu Mừng” của cố nhạc sỹ Phạm Đình Chương. Những ngày tết, tiệc tùng ca hát không thể không cùng nhau cụng ly và cùng nhau “*Ngày xuân nâng chén ta chúc nơi nơi... nhấp chén đầy vơi chúc người người vui... muôn lòng xao xuyến duyên đời*”. Ca khúc kết hai câu: “*Ước mơ hạnh phúc nơi nơi. Hương thanh bình dâng phơi phới*”.

Đầu năm cầu cho quốc thái dân an. Cầu cho những hiểm họa hoặc do con người hoặc do thiên tai, không còn chực chờ đe dọa quê hương và người dân lành Việt Nam. Cầu cho quê hương, cầu cho đồng bào tôi, trong năm mới được Thiên Chúa quan phòng vạn sự an lành.

TÌNH HIỆP NHẤT

TRÂM THIÊN THU

Hiệp Nhất Kitô Giáo là ân sủng cần thiết trong đời sống Kitô hữu, Giáo Hội mời gọi chúng ta tha thiết cầu xin Thiên Chúa ban hồng ân này để tất cả mọi Kitô hữu biết sống trung thành với giáo huấn của Chúa, bằng nỗ lực cầu nguyện không ngừng và thể hiện tình bác ái huynh đệ, nhờ đó mà phục hồi môi hiệp thông của Giáo

Hội, cũng như bằng việc hợp tác để có thể đối đầu với các thách đố mà nhân loại đang gặp phải – nhất là trong thời đại ngày nay có nhiều mối chia rẽ.

Thánh Phaolô đã kêu gọi mọi người hiệp nhất: *"Anh em hãy thiết tha duy trì sự hiệp nhất mà Thần Khí đem lại, bằng cách ăn ở thuận hoà gắn bó với nhau. Chỉ có một thân thể, một Thần Khí, cũng như anh em đã được kêu gọi để chia sẻ cùng một niềm hy vọng. Chỉ có một Chúa, một niềm tin, một phép rửa. Chỉ có một Thiên Chúa, Cha của mọi người, Đấng ngự trên mọi người, qua mọi người và trong mọi người"* (Ep 4:3-6). Lời kêu gọi này cần để thức tỉnh người xưa, nhưng ngày nay vẫn thực sự cần lời mời gọi này – thậm chí còn cần hơn ngày xưa nữa.

HIỆP NHẤT THIÊN CHÚA

Trang All-About-The-Virgin-Mary.com có đề cập vấn đề Hiệp Nhất Bản Thể (Hypostatic Union). Đó là sự kết hợp của nhân tính và thần tính trong Ngôi Lời – Thiên Chúa Ngôi Hai, Đức Giêsu Kitô. Tính từ "hypostatic" có nguồn gốc từ Hy ngữ là "hupóstasis", nghĩa đen là "nền tảng". Các triết gia Hy Lạp dùng thuật ngữ này để diễn tả thực tế khi đối nghịch với bề ngoài. Hiệp nhất bản thể là thuật ngữ thần học dùng để định nghĩa Mầu Nhiệm Nhập Thể. Giáo Hội xác định niềm tin vào sự Nhập Thể là nền tảng Giáo lý Công giáo: Thần

tính và Nhân tính của Đức Kitô được kết hợp về bản thể, kết hợp với Con Người Thiên Chúa (Divine Person, De Fide). Thánh Phaolô nói: *"Người là phản ánh về huy hoàng, là hình ảnh trung thực của bản thể Thiên Chúa"* (Dt 1:3a).

Do đó, Chúa Giêsu là Thiên Chúa thật và Con Người thật. Khoảnh khắc này trong lịch sử của con người xảy ra trong khi Truyền Tin, Sứ thần Gabriel giới thiệu Kế Hoạch của Thiên Chúa cho Trinh Nữ Maria. Khi Đức Mẹ nói lời "xin vâng" (fiat) với những từ mang tính quyết định: *"Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói"* (Lc 1:38), qua tác động siêu nhiên của Chúa Thánh Thần, Con Thiên Chúa đã ngự vào cung lòng Trinh Nữ. Như vậy là hoàn tất lời tiên tri của Ngôn sứ Isaia về việc thụ thai mà vẫn đồng trinh và sinh con được gọi là Emmanuel, nghĩa là Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta.

Khi Chúa Giêsu ngự vào cung lòng Trinh Nữ, có vài điều xảy ra ngay lập tức và cùng một lúc: Linh hồn con người của Đức Kitô được Chúa Cha tác thành; linh hồn con người đó được truyền vào và kết hợp với thân thể đã được chuẩn bị đặc biệt cho sự kết hiệp đó bằng tác động siêu nhiên của Chúa Thánh Thần; và nhân tính được nhận lấy nơi Ngôi Hai, Ngôi Lời của Thiên Chúa.

Lưu ý động thái **NGAY LẬP TỨC** và **CÙNG MỘT LÚC**. Mọi hành động xảy ra đồng thời, không hành động nào trước hoặc sau. Thánh Grêgôriô viết: *"Nhân tính của Đức Kitô không có trước rồi sau đó Ngôi Lời mới nhận lãnh, nhưng được tạo tác ngay khi được nhận lãnh"*.

Đức Giêsu Kitô là Thiên Chúa hoàn hảo và Con Người hoàn hảo. Vì Ngôi Lời là Thiên Chúa hoàn hảo, tiếp theo là nhân tính của Chúa Giêsu cũng hoàn hảo. Khi bùng nổ tranh luận trong Giáo Hội thời sơ khai vì giáo huấn sai lệch của Nestorius (1), Công đồng Êphêsô (năm 431) tuyên bố Đức Trinh Nữ Maria là Theotókos (Θεοτόκος – Người mang Thiên Chúa, Mẹ Thiên Chúa), chứ không chỉ là Christokos (Χριστοκος – Người mang Đức Kitô, Mẹ của Đức Kitô). Tà thuyết của Nestorius là sai lầm vì khái niệm về sự hiệp nhất bản thể và giải thích rằng Đức Mẹ chỉ mang nhân tính của Ngôi Lời trong cung lòng chứ không mang toàn bộ Ngôi Lời có hai bản tính.

Về bản chất, tà thuyết Nestorius cho rằng có hai con người riêng biệt để diễn tả Ngôi Lời. Họ tin một cách sai lầm rằng có một Thiên Chúa là Con Thiên Chúa và một con người khác là Con Người, con của Đức Maria. Với họ, hai con người này chỉ kết hợp về luân lý, và vai trò của Đấng Cứu Độ là phù hợp với Con Người của Đức Kitô!

Sau đó, một người tên là Eutyches lo sợ với niềm tin lệch lạc này của tà thuyết Nestorius và quy định cách hiểu riêng, cho rằng Ngôi Lời chỉ gồm một người nhưng cũng có một bản tính, một bản tính kết hợp cả yếu tố thần linh và phàm nhân. Đó là tà thuyết Monophysitism (2), do chữ monophysis – nghĩa là một người và một bản tính. Như vậy, Ngôi Lời không hoàn toàn là Thiên Chúa và cũng không hoàn toàn là Con Người, mà là nửa này nửa kia.

Đối với họ, nhân tính của Đức Kitô được thần tính biến đổi hoặc thu hút. Có lầm lẫn chẳng? Một số người đi xa hơn và nói rằng sự kết hợp hai bản tính thành một sẽ tạo nên bản tính thứ ba! Các tà thuyết này hoàn toàn bị Giáo Hội Công giáo bác bỏ tại Công đồng Chalcedon (năm 451) và dẫn đến việc hình thành Tín Điều Chalcedon.

Các tà thuyết lớn này đặt vấn đề về sự kết hợp thần tính và nhân tính trong Ngôi Lời và có nhiều cách diễn tả khác nhau. Tà thuyết Kitô giáo này nổi tiếng trong là tà thuyết Arian (3). Constantine là một người theo tà thuyết Arian, như đa số quân đội La Mã – mặc dù ông ta vẫn ủng hộ Kitô giáo cùng với nỗ lực của người mẹ (Thánh Helena) thu gom và duy trì nhiều thánh tích, kể cả thánh tích Thánh Giá thật – và gia nhập Công giáo trước khi chết. Thánh Athanasiô đã dành nhiều thời gian giảng thuyết chống lại tà thuyết Arian, có lúc có lời thề hứa trung tín của hơn một nửa thế giới Kitô giáo.

Khi còn tại thế, Chúa Giêsu đã chịu đựng những điều như nhân loại phải chịu. Ngài đã chịu sinh ra trong hoàn cảnh nghèo nàn, nhận sự bảo bọc của Thánh Gia. Ngài lao động, cầu nguyện, ăn uống, sinh hoạt bình thường như chúng ta... và cũng học hỏi Kinh Thánh. Ngài trở thành thợ mộc theo cách hướng dẫn và sự giám hộ của Dưỡng Phụ là Đức Thánh Giuse. Qua động thái bí nhiệm, thần tính của Ngài có thể “bị đè nén” đến nỗi Ngài chỉ biết Chúa Cha đã chọn cách mặc khải cho Ngài trong những hoàn cảnh riêng.

Chúa Giêsu cũng mỏi mệt (Ga 4:6), cũng bật khóc vì thương Ladarô (Ga 11:35), rồi mới cho Ladarô sống lại, Ngài cũng nếm trải sự rùng mình vì bị Satan cám dỗ (trước khi Ngài rao giảng công khai) để cho chúng ta thấy cách chiến đấu trong những tình huống tương tự. Đặc biệt là Ngài đã chịu cuộc khổ nạn và đau khổ dữ dội cho đến chết. Chỉ sau khi chịu khổ nạn và chịu chết, Chúa Giêsu mới được lãnh nhận vinh quang.

Sự hiệp nhất bản thể sẽ kéo dài đời đời. Đó không là điều được “thiết kế” chỉ cho thời đại mà Đức Kitô – khi còn trên thế gian – để Ngài gánh tội của chúng ta và làm cho Mình, Máu, Linh hồn, và Thần tính ngời ngoai nhu cầu về Công lý Thiên Chúa (Divine Justice). Như vậy, Thiên Chúa Giêsu có thể làm mọi thứ, Ngài cũng thể hiện về bản thể – Mình, Máu, Linh hồn và Thần tính – trong mọi của lễ được thánh hóa và trong mọi Nhà Tạm trên khắp thế giới, nơi Ngài luôn chờ đợi chúng ta kết hiệp với Ngài.

HIỆP NHẤT DÂN CHÚA

Trong Thánh Lễ kính Thánh Danh Đức Maria năm 2016, ĐGH Phanxicô đã nói: *"Sự chia rẽ đã phá hoại Hội Thánh và ma quỷ nỗ lực tấn công vào gốc rễ của sự hiệp nhất, gốc rễ của sự hiệp nhất là việc cử hành Thánh Lễ. Tôi nài xin anh chị em hãy làm tất cả những gì có thể để đừng phá hoại Hội Thánh với những chia rẽ về tư tưởng, tham vọng... Trên tất cả, hãy cầu nguyện và bảo vệ cội rễ hiệp nhất của Hội Thánh là thân thể Đức Kitô. Đó là, hàng ngày chúng ta cùng nhau hiệp dâng lễ hy sinh của Chúa Kitô trong Thánh Lễ".* Sống hiệp nhất là sống chứng nhân, rất cần thể hiện mỗi ngày đối với mọi Kitô hữu.

Đề cập “Bữa Tiệc của Chúa”, Thánh Phaolô nói: *"Nhân lúc đưa ra các chỉ thị này, tôi chẳng khen anh em đâu, vì những buổi họp của anh em không đem lại lợi ích gì, mà chỉ gây hại. Thật thế, trước tiên tôi nghe rằng khi họp cộng đoàn, anh em chia rẽ nhau, và tôi tin là điều ấy có phần nào đúng. Những sự chia rẽ giữa anh em, thế nào cũng có, nhưng nhờ vậy mới rõ ai là người đạo đức chắc chắn"* (1 Cr 11:17-19 – x. Mt 26: 26-29; Mc 14:22-25; Lc 22:14-20).

Ngày nay cũng vẫn có những mối chia rẽ tinh vi trong các cộng đoàn, với danh nghĩa tốt lành nhưng bên trong đôi khi lại không

hắn như vậy, vì có những rạn nứt hoặc bè phái. Nói chung, “cái tôi” vẫn lớn quá, thế nên nó muốn “nổi trội” hơn và muốn “đè bẹp” người khác.

Ngày 21-11-1964, ĐGH Phaolô VI đã ban hành Sắc Lệnh về Hiệp Nhất – “Unitatis Redintegratio” (Phục Hồi Hiệp Nhất). Ngay đầu Chương I, Các Nguyên Tắc Công Giáo về Hiệp Nhất, sắc lệnh này nói về Giáo Hội hiệp nhất và duy nhất: *“Tình yêu Thiên Chúa đối với chúng ta đã hiển hiện trong việc Con Một Thiên Chúa đã được Chúa Cha sai đến thế gian, để một khi hóa thân làm người, Người tái sinh toàn thể nhân loại bằng cách cứu chuộc họ và đoàn tụ họ nên một. Trước khi tự hiến làm lễ vật tinh tuyền trên thánh giá, Người đã cầu cùng Chúa Cha cho các tín hữu rằng: ‘Xin cho hết thảy được **hiệp nhất như Cha ở trong Con và Con ở trong Cha** vậy, để chính họ cũng được nên một trong Ta và cho thế gian tin rằng Cha đã sai Con’ (Ga 17:21). Người đã thiết lập trong Giáo Hội của Người nhiệm tích Thánh Thể kỳ diệu, vừa là dấu chỉ vừa thể hiện sự hiệp nhất của Giáo Hội. Người ban cho các môn đệ Người một giới răn mới là tình yêu thương nhau, và hứa ban Thánh Thần an ủi, Đấng vừa là Chúa vừa ban sự sống để ở với họ mãi mãi”*.

Kinh Thánh cho biết: *“Giêrusalem khác nào đô thị được xây nên một khối vẹn toàn. Từng chi tộc, chi tộc của Chúa, trẩy hội lên đến ở nơi đây, để danh Chúa, họ cùng xưng tụng” (Tv 122:3)*. Nói về Đền Thờ Giêrusalem, tòa nhà vật chất, nhưng ám chỉ sự hiệp nhất của Giáo Hội – duy nhất, thánh thiện, công giáo, và tông truyền. Sự hiệp nhất không chỉ là tình trạng cần thiết mà còn là một mối phúc, như Kinh Thánh ca tụng về sự hòa thuận – tức là một dạng hiệp nhất: *“Ngọt ngào tốt đẹp lắm thay, anh em được sống vui vầy bên nhau” (Tv 133:1)*.

CHÚ THÍCH:

(1) Nestorius (Nestorian Church): một Giáo Hội Kitô giáo xuất hiện sau khi Nestorius bị lên án tại Công đồng chung Êphêsô năm 431. Nhờ nỗ lực của Ibas, Giám mục thành Êphêsô từ năm 435, và Barsumas, Giám mục thành Nisibis từ năm 457, học thuyết Nestorius hay học thuyết cảnh giáo được phát triển thành một thần học đầy đủ và chuyển đến Persia và Tiểu Á, nơi một giáo phái nhỏ nhưng có ảnh hưởng được thành lập. Giáo Hội Nestorius vẫn tồn tại ngày nay với tên gọi là Kitô hữu Assyria.

(2) *Monophysitism*: Nhất tính thuyết, Kitô nhất tính luận. Hệ thống (tư tưởng) có tính lịch sử nổi lên vào thế kỷ thứ năm, chủ trương rằng nơi Chúa Kitô chỉ có một bản tính. Đó là một cách phản ứng lại Cảnh Giáo (Giáo thuyết Nestorius), một chủ thuyết cho rằng Chúa Kitô có hai ngôi vị. Một trong những nhà Nhất Tính Thuyết sơ khởi là Eutyches (378-454), đan viện trưởng một đan viện gần Constantinople.

Trong nỗ lực để bảo vệ duy nhất tính của Ngôi Lời Nhập Thể, ông đã chủ trương bác bỏ nhân tính của Chúa Kitô. Những nhà nhất tính thuyết khác đề cập đến một bản tính duy nhất kết hợp cả nhân tính và thần tính. Bị kết án bởi Công Đồng Chalcedon năm 451, nhất tính thuyết vẫn còn thịnh hành ở Đông phương, nhất là những người thuộc nghi lễ Copt và những người thuộc phái Jacobite ở Syria. Nguyên ngữ Hy Lạp, monos: đơn nhất, chỉ một + physis: bản tính.

(3) *Arianism*: Thuyết của Arius, thế kỷ IV, cho rằng chỉ có Thiên Chúa là bất biến và tự hữu, nhưng Ngôi Con không là Thiên Chúa mà chỉ là phạm nhân. Thuyết này từ chối thiên tính của Chúa Giêsu. Công đồng Nicaea (AD 325) đã kết án Arius và tuyên bố "Ngôi Con đồng bản thể với Đức Chúa Cha". Thuyết Arian được nhiều người bảo vệ tiếp 50 năm sau, nhưng cuối cùng cũng sụp đổ khi các hoàng đế Kitô giáo của Rome Gratian và Theodosius lên ngôi.

Công đồng Constantinople đầu tiên (năm 381) đã phê chuẩn Tín điều của Công đồng Nicê và cấm tà thuyết Arian. Nhưng tà thuyết này vẫn tiếp tục trong các bộ lạc ở Đức suốt thế kỷ VII, và các niềm tin tương tự được duy trì đến ngày nay bởi tổ chức Nhân chứng của Giêhôva (Jehovah's Witnesses) và bởi một số người theo thuyết Nhất Vị Luận (Unitarianism), tương tự Tam Vị Nhất Thể – Một Chúa Ba Ngôi.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐGH PHANXICÔ – NĂM 2017

THÁNG HAI

Xin Ôn An Ủi cho Người Khốn Khổ - Để tất cả những ai đang bị khốn khổ, nhất là người nghèo, những người tị nạn và những ai sống ở bên lề xã hội được đón nhận và được an ủi trong các cộng đồng của chúng ta.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

CHUẨN BỊ CHO NGƯỜI TRẺ BƯỚC VÀO ĐỜI SỐNG HÔN NHÂN

Fx Đỗ Công Minh

Trong thời gian bước vào Mùa Vọng năm 2016 vừa qua, nhiều giáo xứ đã cho treo Logo năm Mục vụ 2017 có tên gọi là "*Chuẩn bị cho người trẻ bước vào đời sống hôn nhân*". Đã có giáo xứ dùng chủ đề này cho các buổi Tĩnh tâm Mùa Vọng. Về phía người giáo dân, xem ra chưa được chuẩn bị về việc đón nhận chương trình 3 năm liên của Hội đồng Giám Mục Việt Nam qua Thư Chung năm 2016 gửi cộng đồng dân Chúa tại Việt Nam (Tập san Lòng Chúa Thương Xót số ra tháng 11 và tháng 12.2016, đã đăng toàn văn Thư Chung dưới dạng Hỏi Đáp). Qua đó, chủ đề Mục vụ cho 3 năm tới như sau:

- Năm 2016-2017: Chuẩn bị cho người trẻ bước vào đời sống hôn nhân;
- Năm 2017-2018: Đồng hành với các gia đình trẻ;
- Năm 2018-2019: Đồng hành với những gia đình gặp khó khăn.

Trong thư này, các Ngài trình bày chi tiết hơn về chủ đề năm 2016-2017, qua đó Đức Giáo hoàng Phanxicô nhấn mạnh đặc biệt đến lãnh vực này. "*Kết hôn là một quyết định rất quan trọng, vì thế cần được chuẩn bị chu đáo hết sức có thể. Trong thực tế ngày nay, một số người trẻ chỉ quan tâm đến việc tổ chức lễ cưới thật lớn, mà không hiểu biết đầy đủ về trách nhiệm trong đời sống hôn nhân. Một số khác, vì vất vả với cuộc mưu sinh, ít có thời giờ để*

chuẩn bị kỹ lưỡng cho đời sống hôn nhân họ sắp bước vào. Vì thế, cần khuyến khích người trẻ tham dự những lớp chuẩn bị hôn nhân, đồng thời các giáo xứ phải tổ chức chương trình cho chu đáo. Mỗi giáo phận có thể có chương trình riêng tùy theo hoàn cảnh, tuy nhiên chúng tôi mong muốn các khóa chuẩn bị hôn nhân phải giúp cho các

bạn trẻ thấy đích điểm không chỉ là ngày cưới mà là cả đời sống gia đình lâu dài sau này” (TC 2016).

1- TẠI SAO GIÁO HỘI LẠI QUAN TÂM ĐẾN VIỆC CHUẨN BỊ CHO NGƯỜI TRẺ BƯỚC VÀO ĐỜI SỐNG HÔN NHÂN?

Chúng ta cần biết những gia đình trẻ bất hạnh trong hôn nhân hiện nay, họ là ai?

*Họ là những hài nhi được sinh ra, rồi lớn lên thành những thiếu nhi, những thanh niên trong các gia đình VN giữa một toàn cảnh xã hội mới với bao nhiêu thay đổi chóng mặt về luân thường đạo lý, về khái niệm sống, ý nghĩa sống, mục đích sống...

*Họ là những người mà tuổi thiếu nhi được biết quá sớm về chuyện giới tính, những chuyện thuộc về giới tính, cả những chuyện của người lớn... bởi vì, tất cả đều được loan truyền cách tự nhiên trên các phương tiện truyền thông, tin tức, thời sự, quảng cáo cách vô tội vạ.

*Họ là những người mà tuổi vừa lớn đã phải tiếp thu bao nhiêu khái niệm sai lầm về đức khiết tịnh từ xã hội – một xã hội không những không đề cập, cổ súy ý nghĩa cao đẹp của đức khiết tịnh, không đề cao giá trị của việc gìn giữ cái nghìn vàng, mà còn “vẽ đường chuột chạy” từ việc hội nhập các cách sống tự nhiên của giới tính, đến việc thiết lập và quảng bá một bảo đảm an toàn hư ảo để tránh những hậu quả không mong muốn qua những phương pháp tránh thai cả tinh vi, cả tồi tệ...

*Họ là những người khi chưa bước vào đời sống hôn nhân gia đình, đã sống thử cuộc sống xác thịt của đời vợ chồng, có khi lén lút, có khi công khai. Việc sống thử tự nguyện ấy cho biết chính họ tự rước vào mình một thói quen hạ đẳng bắt nguồn từ một khái niệm không còn nhân tính nữa, một thói quen của một cái “con” hơn là một cái “người”.

*Họ là những người bước vào đời sống hôn nhân gia đình như bước vào một thế giới cũ rích, không còn gì là mới lạ, là hấp dẫn và cũng không phải đặt mình vào sự chuẩn bị chu đáo để đón nhận một ý nghĩa thiêng liêng cao quý, vì thực ra, khái niệm gia đình với những gì là thiêng liêng cao quý đã mất đi trong suy tư, trong tâm trí của họ.

*Họ là những người không hiểu biết thế nào là Đức Khiết Tịnh trong đời vợ chồng, và nếu có hiểu, thì cũng khó mà vượt thắng chính con người của mình đã có những thói quen tồi tệ từ thuở tiền hôn

nhân. Ngay cả đối với những bạn trẻ công giáo đã bị thâm nhiễm một xã hội duy vật chất, thâm nhiễm những thói quen xấu dẫn đến tình trạng mất cảm thức về tội, nhất là tội điều răn thứ sáu, khi bước vào đời sống hôn nhân cũng không thể cưỡng nổi con người cũ của mình với những đam mê, những dục vọng bất chính.

Vì thế, họ là những người không bao giờ cảm thấy thỏa mãn với chính người bạn đời của mình, mà mình đã chọn, đã quyết định chọn, không thể nào thỏa mãn với cuộc sống mới của mình trong một xã hội còn có thể có nhiều chọn lựa khác. Từ đó, luật đơn hôn, vĩnh hôn đối với họ là một trói buộc mang tính tôn giáo khắc nghiệt, và họ tự cho phép mình có thể tự giải thoát mình ra khỏi vòng lẩn quẩn một đời vô nghĩa.

Một gia đình đổ vỡ, chục gia đình đổ vỡ, hàng trăm gia đình theo cái đà đổ vỡ ấy cũng đổ vỡ tạo thành một xã hội hỗn độn, bát nháo trăm bề... (theo LM Nguyễn Xuân Anh-GP Phan Thiết)

2- GIÁO HỘI CÔNG GIÁO VIỆT NAM THẤY CẦN PHẢI QUAN TÂM NHỮNG YẾU TỐ NÀO?

- Hiểu biết ý nghĩa của ơn gọi hôn nhân trong chương trình của Thiên Chúa và theo giáo huấn của Hội Thánh, khám phá phẩm giá và vẻ đẹp của hôn nhân, ý nghĩa sâu xa của tính dục, trách nhiệm xây dựng một gia đình mới.

- Dẫn vào bí tích Hôn Phối, giúp đôi bạn đón nhận bí tích cách xứng đáng và có khởi đầu vững chắc cho đời sống gia đình. Bí tích Hôn Phối không chỉ là thời điểm cử hành hôn lễ nhưng là thực tại tác động toàn bộ đời sống hôn nhân. Vì thế, phải giúp họ cử hành bí tích Hôn Phối như một kinh nghiệm đức tin sâu xa và trân trọng ý nghĩa của từng lời nói và dấu chỉ trong cử hành bí tích.

- Tạo cơ hội cho đôi bạn thảo luận với nhau: họ mong chờ gì từ hôn nhân và từ người bạn đời; họ hiểu thế nào về tình yêu, về lời cam kết và trách nhiệm xây dựng một gia đình.

- Giúp đôi bạn tìm hiểu trước những vấn đề và khó khăn có thể xảy ra trong đời sống hôn nhân và gia đình.

Trong những lớp chuẩn bị hôn nhân, ngoài sự hướng dẫn của các linh mục và chuyên viên, thì chứng tá cụ thể của các gia đình đóng vai trò quan trọng, do đó nên mời những người sống đời gia đình chia sẻ kinh nghiệm. Ngoài ra, đừng quên rằng "những người được chuẩn

bị tốt nhất cho đời sống hôn nhân là những người đã học được từ chính cha mẹ của họ thế nào là hôn nhân Kitô giáo” (Tông huấn Niềm vui của Tình Yêu, số 208). Vì thế, chính đời sống gia đình hiện nay là môi trường giáo dục và chuẩn bị tốt nhất cho cuộc sống hôn nhân mai sau của con cái trong gia đình (TC 2016).

3- THỜI KỲ ĐÍNH HÔN, THỜI GIAN CHUẨN BỊ HÔN PHỐI LÀ THỜI GIAN CỦA AN SỬNG?

Đức Giáo hoàng và các Nghị phụ Thượng Hội đồng Giám mục khuyến nghị các cộng đoàn Kitô hữu, đặc biệt tại các giáo xứ và giáo phận: *"Thực tại xã hội phức tạp và những thách đố mà ngày nay các gia đình đang phải đối diện đòi hỏi toàn thể cộng đoàn Kitô hữu dẫn thân hơn nữa trong công việc chuẩn bị cho các đôi bạn sắp kết hôn"* [1]. *"Tôi mời gọi các cộng đoàn Kitô hữu hãy nhận biết rằng việc đồng hành với những người đính hôn trong hành trình tình yêu của họ là một việc thiện ích cho chính họ"* [2].

3.1* Đính hôn: thời gian của tăng trưởng

Xưa nay chúng ta vẫn biết đây là thời kỳ đôi bạn sống trong niềm hôn hoan và với cả những khó khăn, để hiểu biết nhau sâu đậm hơn và với cả những hiểu lầm, khó hiểu về nhau. Nếu thời kỳ này được sống cách nghiêm túc và trưởng thành, đó sẽ là thời gian thuận lợi cho đôi bạn đối diện và đối thoại với nhau, cùng tiến tới trên hành trình tăng trưởng nhằm xây dựng quan hệ lứa đôi.

3. 2* Đính hôn: thời gian của trách nhiệm

Thời đính hôn được xem như là thời gian của trách nhiệm. Thật vậy, trong viễn cảnh của ơn gọi, đây là thời gian thuận tiện để làm sáng tỏ hơn lần đầu tiên ơn gọi cá nhân đi đến kết hôn với người bạn của mình. Đây là một quyết định tạo khoảng không gian để kiểm nghiệm sau đó hướng tới lời ưng thuận dứt khoát mà hai người sẽ tuyên bố trong ngày cử hành hôn phối. Trách nhiệm của đôi bạn đính hôn được biểu lộ qua việc xây dựng mối quan hệ của họ ngày càng bền chặt, nhưng cũng đòi hỏi phải nuôi dưỡng và củng cố mối quan hệ thời kỳ này bằng một tình yêu thanh khiết.

Hôn nhân là một ơn gọi (x. 1Cr 7,7.17), là tiếng Chúa kêu gọi mỗi người theo mỗi cách. Nó được ghi khắc trong ơn gọi bẩm sinh và nền tảng của mỗi người hướng đến tình yêu. Đó là ơn gọi bởi vì ở nguồn cội của nó là một hành động vĩnh cửu tiền định cho ta nên giống hình ảnh của Chúa Giêsu: Thiên Chúa đã yêu dấu và quý mến tưởng nghĩ

đến chúng ta như là hình ảnh Con của Ngài theo ơn huệ và đặc sủng tiêu biểu của đời đôi bạn. Chúa Thánh Thần hoạt động trong mầu nhiệm ơn gọi hôn nhân này làm sao để hai người được nên đồng hình đồng dạng với Đức Kitô theo đặc sủng tình yêu phu thê. Tất cả những điều này được dần dần tỏ lộ ra trong thời gian, cách riêng trong thời kỳ đính hôn, chúng còn được hiểu và sống như là thời gian để chứng nghiệm ơn gọi này. Toàn bộ cuộc hành trình rồi sẽ đi tới lúc hai người tuyên bố long trọng và đóng dấu ấn dứt khoát trong cử hành bí tích hôn phối và đòi hỏi phải được sống trong cuộc sống hôn nhân và gia đình mỗi ngày.

3.3* Đính hôn: thời gian của ân sủng

Thời đính hôn chính là thời gian để khám phá để rồi sống những điều ấy. Như thế, đây là thời gian của ân sủng: một ơn huệ Thiên Chúa ban cho các người trẻ, nam cũng như nữ. Với ơn ấy, các bạn trẻ có khả năng làm triển nở tình yêu của họ đến mức trưởng thành, họ học tập nhìn và sống tình yêu ấy như một sự thông dự vào tình yêu của Đức Kitô bằng cách học hướng đến chính lý tưởng yêu thương ấy.

Thời đính hôn, theo viễn tượng ấy là thời gian của tăng trưởng trong đức tin, cầu nguyện, tham dự vào đời sống phụng vụ của Hội thánh...

3.4* Một hành trình chuẩn bị quan trọng

Cộng đoàn Kitô hữu cảm thấy vui mừng và có trách nhiệm giúp đỡ các đôi bạn sống thời kỳ đính hôn này và tạo cơ hội ưu tiên cho việc suy nghĩ kỹ lưỡng tất cả những điều này. Chính vì yêu mến và quý trọng những ai muốn kết hôn và kết hôn trong Hội thánh, cộng đoàn Kitô hữu không thể chấp nhận những người sắp chọn đời sống hôn nhân mà lại không được chuẩn bị cho thích đáng (Tài liệu mục vụ HĐGMVN).

Ước mong các vị hữu trách cộng đoàn, các bậc ông bà, cha mẹ trong các gia đình quan tâm hướng dẫn, giúp các bạn trẻ trong thời gian chuẩn bị bước vào hôn nhân, bởi một điều mà chính những người trong cuộc, những người tưởng như chín chắn, trưởng thành sẽ quyết định cho cuộc đời mình thì xem ra lại thiếu quan tâm và thiếu chuẩn bị hơn cả. Gia đình là một Giáo hội thu nhỏ, một Hội Thánh tại gia, quan tâm xây dựng những gia đình trẻ tốt lành, thánh thiện chính là góp phần xây dựng Giáo hội và Xã hội vậy.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

SỐNG TÌNH THƯƠNG XÓT TRONG ĐỜI SỐNG HÔN NHÂN

Gioakim Trương Đình Giai

Hôm ấy là ngày sinh nhật của vợ, anh định sẽ dành cho chị một bất ngờ để thể hiện tình yêu của anh dành cho chị. Anh xin về sớm hơn so với mọi khi để tự tay chọn bó hoa hồng đẹp nhất tặng cho vợ mình. Bỗng dưng, râm một tiếng, anh cảm thấy mình dần chìm vào cơn mê...

Tình dậy, điều đầu tiên anh thấy là đôi mắt đỏ hoe vì khóc của vợ, cơ thể đã khiếm khuyết đi một phần của anh. Anh đã phải cựa bỏ đi một bên cánh tay vì tai nạn. Anh đã im lặng và

cam chịu nỗi đau vật, bất lực của mình từ lúc ấy nhất là khi thấy chị vẫn yêu thương, chăm sóc tận tình cho mình mỗi ngày.

Hôm nay lại là sinh nhật của chị, tròn 1 năm biến cố cuộc đời xảy đến với anh và gia đình. Anh vờ như không hay biết gì và muốn lảng tránh ánh mắt của chị nhưng chị nhìn anh âu yếm, mỉm cười và hỏi anh: "Anh có biết chiếc nhẫn cưới của anh ở đâu không?" Anh bỗng giật mình vì từ khi bị tai nạn bên cánh tay đeo nhẫn, anh quá buồn và cũng chẳng để ý đến nó nữa. Anh chỉ gượng cười và nhìn chị đầy mặc cảm. Bỗng chị kéo từ trên cổ mình ra một sợi dây chuyền có lồng hai chiếc nhẫn cưới. Anh sửng sốt nhận ra đó chính là sợi dây chuyền mà anh định tặng chị sinh nhật năm ngoái, còn hai chiếc nhẫn kia chính là đôi nhẫn cưới của anh chị. Bàn tay còn lại của anh run run cầm lại sợi dây chuyền không thốt nên lời. Lúc này, chị mới nhẹ nhàng ôm lấy anh và nói: "Em không bao giờ nghĩ sẽ thôi yêu anh, thôi bên anh chỉ vì anh thiếu đi một phần cơ thể. Anh không thể tự đeo lại chiếc nhẫn này nữa, vậy thì em sẽ để chúng gần sát nhau như một đôi không tách rời. Điều đó có nghĩa

rằng chúng ta vẫn yêu nhau, vẫn cần nhau và sống với nhau cho đến trọn cuộc đời này. Nếu anh không thể dùng hai cánh tay để ôm em như trước kia được nữa thì em sẽ dùng hai cánh tay em để bù đắp những khoảng trống ấy. Em sẽ ôm anh và để chúng ta cùng cảm nhận được hơi ấm của nhau. Đó chính là hạnh phúc anh ạ”.

Thuật ngữ La-tinh *misericordia*, được cấu thành từ hai từ *miseria* có nghĩa là nỗi thống khổ, sự khốn khổ và *cordia* là quả tim, con tim, tâm hồn. Vậy lòng thương xót là một tình cảm xuất phát từ con tim, cảm nhận trước nỗi khốn khổ của tha nhân.

Theo tiếng Việt, nó cũng mang một ý nghĩa tương tự, tuy được cấu thành theo một cách khác từ hai từ thương và xót, nghĩa là tình thương xuất phát từ sự xót xa, đau xót, và theo tiếng Hán Việt là *lân tuất*, có nghĩa là lòng thương yêu, thương xót hệ tại ở việc cứu giúp, cứu trợ.

Lòng thương xót chính là tên của Thiên Chúa theo cách nói của ĐGH Phanxicô, hay theo lời của thánh Gioan **Thiên Chúa là Tình yêu.**

Nói Thiên Chúa là Tình yêu, hay nói bản chất, yếu tính của Người là Tình yêu, hay nói tên của Người là Lòng thương xót là điều hoàn toàn hợp lý.

Khi ta nói đến tình yêu nam nữ, ta nói đến sự thu hút, thu hút âm dương, thu hút phái tính, thu hút thân xác, và tâm hồn như sự thu hút giữa hai người yêu nhau. Hoặc sự thu hút bởi những thái cực, giữa sức mạnh và yếu đuối, giữa sự khôn ngoan và ngu muội, giữa sự đầy đủ và thiếu thốn như tình yêu hay đúng hơn lòng thương xót giữa cha mẹ đối với con cái, thầy với trò, và rõ ràng nhất là giữa Thiên Chúa với con người.

Thông thường chúng ta yêu thích bị thu hút bởi điều gì, bởi những ai nếu không phải bởi tất cả cả những gì đẹp đẽ và tốt lành, bởi những người khô ngô tuấn tú, đẹp đẽ, dễ thương, tốt lành vì ít hay nhiều nơi chúng ta thiếu những điều đó.

Nhưng Thiên Chúa, vốn là Chân, Thiện, Mỹ, Người lại bị thu hút bởi tội lỗi lầm lạc, xấu xa phàm hèn của chúng ta:

"Chúa Trời yêu mến chúng ta,

Vốn mang tội lỗi, chết cho chúng mình” (Rm 5, 8)

Chính theo nghĩa này mà Thiên Chúa bị chúng ta thu hút. Đó là sự thu hút giữa Đấng tạo hóa thánh thiện, giàu sang, quyền năng, khôn ngoan, tràn đầy sự sống với tạo vật tội lỗi, nghèo hèn, yếu đuối, ngu muội và thiếu thốn. Chính vì thế, đối với con người, Thiên Chúa mang tên là Lòng thương xót, Người không ngừng thể hiện lòng thương xót của Người.

Năm thánh vừa qua là một năm thánh ngoại thường mà Giáo Hội đặc biệt dành để tôn kính lòng thương xót như là một thời gian đặc biệt để Giáo hội chiêm ngắm lòng thương xót của Chúa, kín múc, tận hưởng và chia sẻ nguồn suối tình yêu thương xót của Thiên Chúa cho mọi người, nhưng nếu xét cho cùng, đúng ra cả lịch sử cứu độ, cả lịch sử của Giáo hội từ khởi đầu cho đến ngày tận thế đều phải là thời gian tôn kính lòng thương xót của Chúa. Vì sao?

Phải chăng cả lịch sử cứu độ chính là lịch sử của lòng thương xót? Tương quan của Thiên Chúa và con người là một thiên tình sử của lòng thương xót vô giới hạn, vô điều kiện mãi mãi trường tồn của Thiên Chúa dành cho con người.

Thiên Chúa đã thể hiện lòng thương xót ngay khi con người sa ngã vì quay lại với Thiên Chúa, Người không bỏ mặc họ và đã hứa ban ơn cứu độ.

Lịch sử của dân It-ra-en, dân riêng Chúa chọn là lịch sử của lòng thương xót: Trong hành trình đi trong sa mạc, dân đã bao lần phản bội lại giao ước, sa ngã, ngoại tình, chống đối, cứng đầu..., nhưng Thiên Chúa vẫn một mực tín trung, tha thứ, luôn giữ lời Người đã cam kết.

Lòng thương xót của Người phản ánh cụ thể qua nhiều hành động trong lịch sử cứu độ, vượt trên sự trừng phạt và sự hủy diệt. Đặc biệt các Thánh vịnh làm nổi bật sự cao cả này trong cách hành xử của Thiên Chúa:

“Chúa tha thứ mọi lỗi lầm,

Chữa lành tất cả vết thương trên mình,

Cứu người khỏi mọi hố sâu,

Lấy lòng lân tuất chỗ che, giữ gìn. ” (Tv 103, 3-4)

*“Chúa thương giải thoát tù nhân,
Và Người mở mắt những ai mù lòa,
Những ai quy ngã, nâng lên,
Và luôn yêu chuộng những người chính ngay,
Người phù trợ khách ngoại kiều,
Đỡ nâng những kẻ goá và mồ côi.*

*...Những ai cõi lòng nát tan,
Người thương chữa trị, chữa cho họ lành
Và Người chăm sóc tận tình,
Để tâm băng bó vết thương trong lòng...”*
(Tv, 146, 7-9; 147, 3-5).

Lòng thương xót của Người muôn thuở

Đó là điệp khúc được lặp lại sau mỗi câu của Thánh vịnh 136 đang khi kể lại lịch sử mặc khải của Thiên Chúa. Vì lòng thương xót, tất cả mọi biến cố trong Cựu ước hàm chứa một giá trị cứu độ sâu xa. Việc liên tục lặp lại: “Lòng thương xót của Người muôn thuở như thể muốn nói rằng không chỉ trong lịch sử, mà cho đến muôn đời con người sẽ luôn luôn sống trong quả tim thương xót của Thiên Chúa.

Mỗi tình này còn được diễn tả một cách biểu tượng và thật sống động qua mỗi tình của ông Hô-sê với người vợ lăng loàn điểm đàng của mình mà ông hết lòng yêu thương chăm lo. Cho dù cô vợ này đã bỏ ông mà đi ngoại tình rất nhiều lần, nhưng ông vẫn không bao giờ ruồng rẫy, vẫn đón nhận cô, thậm chí khi cô đã hóa nên thân tàn ma dại, hay nói cách khác bị bỏ đá, hết xài.

(Còn tiếp)

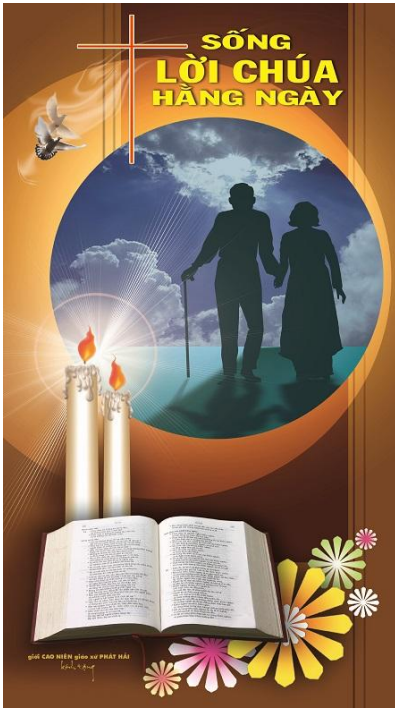
GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

GIÁO DÂN CÓ BỔN PHẬN VÀ TRÁCH NHIỆM GÌ TRONG GIÁO HỘI?

Lm Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

(Tiếp theo)

2. Sứ vụ ngôn sứ và chứng nhân (prophetic ministry)

Nhờ Bí Tích Rửa Tội, người giáo dân tham dự cùng với hàng tư tế phẩm trật vào Sứ Vụ ngôn sứ của Chúa Kitô, nhưng với cách thể khác nhau vì địa vị của họ trong Giáo Hội. Thật vậy, Hàng giáo sĩ phẩm trật (Giáo Hoàng, Giám mục, Linh mục) rao giảng lời Chúa, dạy dỗ và cử hành các Bí tích trong phạm vi thánh đường (Phó tế được công bố và giảng Phúc âm, được chứng hôn, rửa tội cho trẻ em, chủ sự nghi thức an táng nhưng không được cử hành các bí tích khác). Giáo dân, ngược lại, được mời gọi rao giảng lời Chúa và giáo lý của Chúa bằng chính đời sống chứng nhân của mình ở giữa những

người khác trong các môi trường sống. Nghĩa là được mời gọi và có bổn phận làm tông đồ cho Chúa bằng cách chu toàn các bổn phận ở gia đình trong vai trò làm cha mẹ, vợ chồng, con cái, anh chị, em. Bên ngoài xã hội, người giáo dân làm tông đồ cho Chúa qua đời sống chứng tá, bằng cách nêu cao những giá trị của Phúc âm trong khi sống và làm việc chung với những người không cùng tín ngưỡng với mình để giúp họ nhận ra Chúa và tin yêu Người như Chúa Giêsu đã dạy:

“Chính anh em là ánh sáng cho trần gian... ánh sáng của anh em phải chiếu giải trước mặt thiên hạ, để họ nhìn thấy những công việc tốt đẹp anh em làm mà tôn vinh Cha của anh em, Đấng ngự trên trời” (Mt 5:16).

Đây là sứ vụ ngôn sứ của người tín hữu Chúa Kitô, tức sứ mạng góp phần phúc âm hóa thế giới cùng với hàng giáo sĩ. Vì sống giữa đời nên người giáo dân có nhiều cơ hội thuận tiện để rao giảng lời Chúa bằng chính đời sống của mình. Nếu họ can đảm sống trung

thực với những giáo huấn của Chúa về công bằng, bác ái, yêu thương, tha thứ, tôn trọng danh dự, tính mạng và quyền lợi của người khác cách phải lẽ thì chắc chắn họ sẽ phúc âm hóa hữu hiệu trong những môi trường có mặt họ sống chung với người khác tín ngưỡng với mình. Trong viễn ảnh này, đời sống chứng tá của họ có giá trị thuyết phục người khác mạnh hơn cả những lời giảng thuyết hùng hồn trong nhà thờ của hàng giáo sĩ. Vì thế, Thánh Công Đồng Vaticanô II đã nói **“Giáo dân được đặc biệt kêu mời làm cho Giáo Hội hiện diện và hoạt động trong những nơi và hoàn cảnh mà nếu không có họ, Giáo Hội sẽ không trở thành muối của thế gian..”** (cf. LG, IV, 33).

Ngược lại, nếu người tín hữu Chúa Kitô “thỏa hiệp” với thế gian, chấp nhận những lối sống đi ngược với mọi giá trị của Phúc Âm, thì họ đã chối Chúa Kitô cách hữu hiệu trước mặt người đời. Nói khác đi, nếu người công giáo cũng ăn gian, nói dối, cờ bạc, ly dị, dâm dăng, phá thai, nói hành, lăng mạ người khác, hay mê tín dị đoan tôn thờ của cải vật chất hơn những giá trị tinh thần và chấp nhận những lối sống vô luân, phi nhân bản thì chắc chắn không thể rao giảng hữu hiệu Phúc Âm công bình, bác ái, thánh thiện, yêu thương và tha thứ của Chúa Giêsu-Kitô cho ai được vì không ai có thể cho người khác cái chính mình không có. Cũng vậy, không ai có thể thuyết phục người khác tin và làm những điều chính mình không tin và không thực hành trong đời sống. Nhiệm vụ ngôn sứ của người giáo dân được mong đợi cụ thể trong hai lãnh vực chính sau đây:

a. Trong lãnh vực xã hội trần thế

Những môi trường hoạt động chính của người giáo dân là các môi trường xã hội, chính trị, kinh tế, thương mại, công nghiệp, văn học, nghệ thuật, giáo dục, truyền thông v.v. Như mọi công dân sống trong cộng đồng xã hội, người giáo dân tham gia các môi trường trên vì nhu cầu sinh sống, vì nghề nghiệp chọn lựa hay chuyên môn đòi hỏi sự dẫn thân hoạt động của họ. Chính ở những môi trường này, họ có cơ hội tốt để thi hành sứ vụ ngôn sứ và chứng nhân của mình trước tha nhân. Trong mục đích này, người giáo dân đặc biệt được mời gọi và mong đợi dùng hiểu biết và khả năng chuyên môn của mình để cải tạo thế giới, lành mạnh hoá xã hội, chống lại mọi khuynh hướng tha hoá, lối sống phi luân, suy tôn vật chất làm băng hoại tinh thần con người trong mọi môi trường xã hội ngày nay. Cụ

thể, họ có bốn phận phải tận dụng những phương tiện truyền thông hữu hiệu như sách báo, truyền thanh truyền hình để chống lại những ảnh hưởng khốc hại của “văn hóa sự chết” (culture of death) đang xâm nhập mọi lãnh vực sống hiện nay ở khắp mọi nơi. Họ phải có can đảm lên tiếng chống lại những tệ trạng xã hội, chủ nghĩa hưởng thụ và tôn thờ vật chất (consumerism & materialism) vô luân như phim ảnh, sách báo khiêu dâm, buôn bán phụ nữ và trẻ em cho những kẻ luân, vô đạo hành nghề mãi dâm. Phải chống lại mọi hình thức khuyến khích bạo động, ly dị và hôn nhân đồng tính (gay or lesbian marriage), một suy thoái nghiêm trọng về giá trị và mục đích của hôn nhân đang được cổ võ và hợp thức hoá ở nhiều nơi trên thế giới và đặc biệt ở Mỹ này.

Mặt khác, để góp phần tích cực cải tạo xã hội, với tư cách công dân, người giáo dân có quyền và có bốn phận phải tham gia các sinh hoạt chính trị để ủng hộ các chính trị gia hay chính đảng có lập trường công chính, bênh vực cho chân lý, cho những giá trị tinh thần phù hợp với Phúc Âm và quyền căn bản của con người. Nhưng giáo dân không được phép thành lập bất cứ tổ chức chính trị nào với danh xưng Công giáo, nghĩa là không được nhân danh Giáo Hội Công giáo để làm chính trị. Ngay cả các đoàn thể Hiệp hội và Phong trào, **“không một sáng kiến nào được lấy danh nghĩa công giáo nếu không có sự ưng thuận của giáo quyền hợp pháp”** (x.Sắc Lệnh Tông Đồ Giáo dân Apostolicam actuositatem V, 24).

b. Trong phạm vi Giáo Hội

Giáo dân được mời gọi và có bốn phận xây dựng Giáo Hội bằng những đóng góp tích cực và thích đáng để làm cho Giáo Hội ngày thêm vững mạnh về lượng, nhất là về phẩm chất thánh thiện theo gương Chúa Kitô.

Cụ thể, giáo dân hãy can đảm sống đức tin Công Giáo không những trong lãnh vực tinh thần bằng việc chu toàn mọi bốn phận thiêng liêng như cầu nguyện, tham dự Thánh Lễ (Eucharist) là đỉnh cao (climax) của phụng vụ thánh (sacred liturgy) và đời sống của Giáo Hội. Việc siêng năng tham dự Thánh lễ và rước Mình, Máu Chúa Kitô là phương thế hữu hiệu nhất để được trở nên giống Chúa Kitô là khuôn mẫu tuyệt vời của mọi sự thánh thiện, hoàn hảo.

Nhưng bốn phận và trách nhiệm của người giáo dân không chỉ giới hạn vào việc chu toàn những bốn phận thiêng liêng này mà còn đòi hỏi tích cực tham gia vào việc xây dựng và phục vụ tích cực cho Giáo Hội hoàn vũ cũng như Giáo Hội địa phương trong những công việc thích hợp với vai trò và khả năng chuyên môn của mình.

Cụ thể, giáo dân phải cộng tác chặt chẽ với hàng giáo phẩm trong mọi công việc cần sự tiếp tay góp sức của họ như giúp việc quản trị và điều hành giáo xứ trong vai trò và trách nhiệm của các Hội Đồng Mục Vụ (Pastoral Councils) Hội đồng tài chánh (Finance Councils). Nhưng cần nói rõ là theo Giáo luật (số 511-14 & 37), giáo dân phục vụ trong những Hội Đồng này chỉ đảm trách vai trò tư vấn (consultation) mà thôi. Nghĩa là, họ chỉ dùng hiểu biết và khả năng chuyên môn của mình để đưa ra những khuyến cáo, đề nghị cho Linh mục Chánh Xứ (pastor) hay Quản nhiệm (Administrator) những phương thức tốt đẹp nhằm xây dựng, quản lý và phát triển giáo xứ, mưu ích lợi chung cho cộng đồng dân Chúa ở địa phương, nhưng họ không có quyền quyết định hay ra lệnh cho ai thi hành.

Hiện nay, giáo dân đang có mặt trong nhiều lãnh vực hoạt động của Giáo Hội. Thí dụ trong lãnh vực giáo dục, có nhiều giáo dân đang đảm trách giảng dạy ở các Đại Học, Trung tâm Công giáo từ Roma cho đến địa phương như Đại Học Công giáo ở thủ đô Washington, Đại Học St. Thomas ở Houston v.v. Nhiều giáo dân cũng đang làm việc trong các Cơ quan trung ương của Tòa thánh và các Giáo phận trên toàn thế giới, góp phần không nhỏ vào công tác đào tạo, giáo dục, hành chánh, quản trị, và truyền thông của Giáo Hội.

Trong lãnh vực phụng vụ, giáo dân được phép đọc sách thánh và làm thừa tác viên Thánh thể, tức những thừa tác vụ (ministries) mà họ không được giao phó trước Công Đồng Vaticanô II. Đây là vinh dự đặc biệt của giáo dân tham gia vào đời sống của Giáo Hội ngày nay.

c. Địa vị vương giả hay sứ vụ vương đế của giáo dân

Bí Tích Rửa Tội không những cho người tín hữu được tham dự vào sứ vụ ngôn sứ, tư tế và còn cả địa vị vương đế của Chúa Kitô nữa.

Thật vậy, Chúa Giêsu đến để cứu chuộc và dẫn đưa nhân loại vào Nước Thiên Chúa là Vương Quốc của bình an, thánh thiện, công bình, yêu thương và tha thứ. Nghĩa là phải tích cực hoạt động để đẩy lui bóng tối của sự dữ, sự tội bằng ánh sáng Chúa Kitô. Với tinh thần làm men, làm muối và ánh sáng, người giáo dân, khi tham gia sinh hoạt và làm việc với người khác, phải cố gắng nêu cao những giá trị và đặc tính của Nước Thiên Chúa trước những thách đố của thời đại, của xã hội hưởng thụ vật chất, của chủ nghĩa vô thần và tục hóa (Atheism & secularism) của “văn hoá sự chết” nhằm chối bỏ Thiên Chúa để tôn thờ tiền bạc và vui thú bất chính, đứng dưng trước sự đau khổ, nghèo đói của đồng loại, đánh mất mọi ý thức đúng đắn về tội lỗi và tội ác (sins & crimes) khiến coi nhẹ việc giết người, dâm ô, trộm cướp và bóc lột người dân cách vô nhân vô đạo...

Trước thực trạng đó, người giáo dân phải có can đảm chống lại những nếp sống vô luân, những bất công xã hội, những vi phạm quyền sống của con người, những gương xấu xô đẩy người lớn và thanh thiếu niên vào con đường trụy lạc, làm băng hoại gia đình và xã hội từ gốc rễ.

Tóm lại, trong một thế giới gian tà và tội ác, sống xứng đáng với danh hiệu Kitô hữu là sống xứng đáng với địa vị vương giả của mình, tức là góp sức đem Nước Thiên Chúa đến những nơi có bất công, tranh chấp, hận thù, gian ác, và nhơ uế.

Với địa vị vương giả này, người tín hữu được mời gọi và có bổn phận mở mang Vương Quốc của Chúa Kitô Vua trên trần thế này trong mọi môi trường sống và hoạt động, vì **“Chúa cũng muốn nhờ cả giáo dân để mở mang nước Người, nước của chân lý và sự sống, của ân sủng và thánh thiện, của công lý, tình yêu và hoà bình”** (LG. n. 36).

(Còn tiếp 1 kỳ)

PHÒNG MACH MIỄN PHÍ

Dọn nhà đón Xuân Đinh Dậu

Năm mới sắp đến, bạn cần dọn dẹp nhà cửa với hi vọng làm mới không gian sống, mang những điều may mắn vào nhà.

Những mẹo nhỏ sau đây sẽ giúp bạn không phải tiêu tốn quá nhiều thời gian mà hiệu quả lại cực kỳ nhanh chóng. Hãy cùng thử bạn nhé.

Vạch kế hoạch rõ ràng

Hãy bắt đầu dọn dẹp nhà cửa đón năm mới với tâm trạng vui vẻ, hào hứng, như vậy công việc làm mới căn nhà của bạn sẽ trở nên đơn giản và dễ dàng hơn rất nhiều. Bạn cũng đừng nên vội vã bắt tay vào công việc khi chưa vạch ra một kế hoạch hoàn hảo. Ví như bạn nghĩ rằng phòng khách cần phải được dọn sạch đầu tiên, sau đó sẽ đến phòng bếp, phòng ngủ, cuối cùng là phòng tắm...

Ngoài ra bạn cũng nên đặt ra mức thời gian khi dọn dẹp, như dự định phòng khách sẽ được làm mới trong 2 giờ, bếp sẽ là 3 giờ... Cách này sẽ có tác dụng giúp kế hoạch của bạn không bị đổ bể, tránh tình trạng sử dụng quá ít thời gian cho phòng này nhưng lại tiêu xài quá nhiều thời gian cho phòng khác.

Hãy vứt đi những đồ dùng không cần thiết

Những đồ dùng không cần thiết như một chiếc tivi đã hỏng, một chiếc đài quá cũ mà đã có cái khác để thay thế... thì tốt nhất bạn nên "thanh lý" chúng hoặc cất chúng vào trong kho để đồ. Chúng sẽ khiến công việc dọn dẹp nhà cửa trở nên khó khăn, diện tích sử dụng cũng sẽ bị thu hẹp lại rất nhiều.

Nếu nhà bạn có nhiều đồ lặt vặt, bạn nên thiết kế một vị trí để những món đồ lặt vặt như những chiếc hộp lớn để vào góc nhà sẽ là một giải pháp rất hiệu quả.

Sử dụng các vật dụng hỗ trợ

Việc dọn dẹp nhà cửa sẽ trở nên đơn giản, dễ dàng và tiết kiệm nhiều thời gian hơn rất nhiều nếu như bạn dùng cây lau nhà để làm

sạch sàn nhà, dùng loại nước chuyên dụng để làm sạch bếp gas và tủ lạnh thay giẻ ướt...

Tuy nhiên, xin nhắc với bạn rằng khi dùng các chất tẩy rửa cũng như khi làm công việc nhà, bạn nên đeo găng tay để bảo vệ đôi bàn tay và tuyệt đối không để các chất tẩy rửa vương vào da tay hay mắt.

Các mẹo nhỏ làm sạch

Làm sạch tủ lạnh

Nếu tủ lạnh có mùi hôi bạn chỉ cần đặt vào trong tủ lạnh những lát chanh thái mỏng hoặc một miếng bánh mì. Chúng sẽ có tác dụng khử mùi rất tốt.

Khi lau chùi tủ lạnh có thể dùng bàn chải đánh răng để chà sạch những vết dơ trong góc khuất hoặc

kẽ nhỏ trong tủ lạnh.

Làm sạch ấm chén

Để việc rửa chén trở nên dễ dàng hơn, bạn hãy thêm vài muỗng giấm vào nước rửa chén. Giấm sẽ giúp tẩy sạch dầu mỡ nhanh hơn, đồng thời khiến chén đĩa trông sáng và sạch hơn.

Ngoài giấm, bạn có thể dùng chanh thay thế cũng có tác dụng tương tự.

Lau sạch hệ thống cửa kính

Lau kính bằng báo, thực chất không tốt như chúng ta tưởng vì báo có thể để lại vết mực trên kính. Tốt nhất là dùng nước lau kính với giẻ mềm hoặc khăn giấy để có thể dễ dàng mang đến sự bừng sáng của hệ thống cửa và các vật dụng bàn kính. Ở những nơi có dạng cửa sắt hoa văn

uốn, bạn hãy dùng chổi lông để làm sạch bụi bẩn trong các góc kẹt, sau đó dùng khăn ướt lau sạch.

Làm sạch lò vi sóng

Dùng một chén nhỏ (loại chén chịu nhiệt), pha nước với khoảng một thìa giấm đặt vào trong lò. Điều chỉnh nhiệt độ nóng vừa, để khoảng 5 phút. Bên trong lò vi sóng thường dễ bị bám cặn thức ăn, hỗn hợp nước giấm sẽ bốc hơi lên thành lò và làm các vết khô bong ra.

Bạn có thể thay giấm bằng nước cốt chanh, khi đun nóng hương chanh sẽ tạo mùi thơm dễ chịu, giúp khử mùi thức ăn lâu ngày trong lò.

Làm sạch đồ inox

Muốn xóa bỏ những vết dơ bám trên đồ inox, bạn chỉ cần dùng một miếng vải mềm tẩm chanh hoặc giấm, chùi kỹ chỗ cháy hay vết bẩn theo vòng tròn, nồi sẽ sáng bóng như mới.

Trang trí lại nhà cửa

Sau khi mọi thứ đã sạch sẽ ngăn nắp, những ngày giáp tết, bạn chỉ dành chút thời gian cho việc mua sắm các vật dụng để trang trí cho ngôi nhà của mình. Một cành đào hoặc cây mai sẽ tô điểm thêm sắc xuân cho phòng khách của bạn. Dựa vào điều kiện kinh tế và khiếu thẩm mỹ của bạn, ngôi nhà của bạn sẽ tràn ngập sắc Xuân, đón những điều may mắn của năm mới vào nhà.

(St)

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Thánh Thần Chúa ngự trên tôi, sai tôi đi rao giảng... (tt)	02
✠ Sống Lời Chúa	06
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 14)	14
✠ Tin tức & Sinh hoạt	19
✠ DIỄN ĐÀN	
◆ Mồng hai kính nhớ tổ tiên	25
◆ Mồng ba tết: Mưu sự tại nhân...	29
◆ Tết Đinh Dậu, kể chuyện gà	33
◆ Lòng Chúa Thương Xót là cả một mùa Xuân	39
◆ Cầu cho quốc thái dân an	43
◆ Tình hiệp nhất	45
◆ Chuẩn bị cho người trẻ bước vào hôn nhân	51
✠ Giáo dục Kitô giáo	
◆ Sống tình thương trong đời sống hôn nhân	56
✠ Giải đáp thắc mắc	
◆ Giáo dân có bốn phận và trách nhiệm gì trong GH (tt)	60
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Dọn nhà đón Xuân Đinh Dậu	65

